

**NIECH ŻYJE RZĄD
ROBOTNICZY
I WŁOŚCIAŃSKI**

REDAKCJA przyjmuje interesantów od 1 i pół
do 3-ej po południu.
ADMINISTRACJA czynna od 9—5 bez przerwy,
w soboty do 3 popoł.
KASA czynna od 12 do 2-el.

Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

PROLETARJUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

**NIECH ŻYJE
SOCJALIZM!**

WARSZAWA, UL. WARECKA NR. 7
REDAKCJA — tel. 5.06-70
DYREKCJA — 2.20-13
ADMINISTRACJA — 5-13-88
DRUKARNIA — 2.76-43

KONTO CZEKOWE W P.K.O. 175

Cena numeru 20 groszy

O wolność dla więźniów politycznych

Porozumienie socjalistów i komunistów francuskich ma za zadanie wspólną akcję o uwolnienie więźniów politycznych i wspólną walkę z faszyzmem. Pierwsze z tych zadań jest bezwzględnie proste i da się łatwo wykonać. Wystarczy przy pomnieć, że uwolnienie Dimitrowa i tow. w procesie o podpalenie Reichstagu zawdzięczać należy przedewszystkiem naciskowi zewnątrz, potężnemu prądowi opinii zagranicznej. A opinia ta, choć do jednego zmierzająca celu, nie była skoordynowana, różne organizacje działały samodzielnie. Zespolenie tej działalności, jak w wypadku porozumienia francuskiego, może tylko wzmocnić efekt i powiększyć szanse odzyskania wolności przez więźniów politycznych.

Nie zamykamy oczu na jednostronność pobudek u komunistów i nie szczerość ich postępowania. Gdy zaproponowali socjalistom francuskim wspólną akcję o uwolnienie Thälmana, nie mówili ani słowa o więźniach socjalistycznych nietylko Niemiec, ale nawet Austrii. Na wspólnych wiecach z socjalistami o bok Thälmana wysuwali jedynie Paliu Wallischow, wdowę po Kolumanie, ale nazwiska Seitzów już nie mogli wymówić. Komuniści, jak zwykle, akcję o uwolnienie swoich towarzyszy, wyzyskują do celów partyjnych.

Albowiem taktyka komunistów wypływa także stąd, że sumienie ich nie jest w porządku. Nie mogą oni bowiem domagać się na Zachodzie uwolnienia więźniów socjalistycznych faszyzmu, podczas gdy w Rosji socyaliści socjaliści również siedzą w więzieniach i obozach koncentracyjnych. Sytuacja komunistów jest fałszywa i to odbija się w ich akcjach na Zachodzie.

Mimo te zastrzeżenia, uważamy wspólną akcję socjalistów i komunistów za uwolnienie więźniów politycznych w krajach faszystowskich za rzecz pożyteczną i potrzebną — oczywiście w interesie tych więźniów. Jest to akcja częściowa, nie obejmująca bowiem Rosji sowieckiej, ale tem niemniej pożądana i konieczna.

Albowiem faszyzm więzi dzisiaj i gniebi tysiące, dziesiątki tysięcy działaczy i bojowników socjalistycznych i komunistycznych, a nawet — jak w Niemczech — katolickich. Więzi i znęca się nad dziesiątkami, których dotąd — jak w wypadku z Seitzem i Thälmannem — trzyma pod śledztwem; więzi tych, których już skazał przez oddanie sobie sędziów; więzi też takich, których — jak Torgler — sąd, nawet hitlerowski sąd, uwolnił; więzi tysiące w obozach koncentracyjnych bez sądu i wyroku!

Te dziesiątki, a może i setki tysięcy ofiar faszyzmu, stoją nam wciąż przed oczyma. Są to przeważnie najlepsze, najbardziej ideowe, najofiarniejsze jednostki. Są wśród nich przywódcy, znani w całym świecie i nieznanymi żołnierze rewolucji, są inteligenci i robotnicy, mężczyźni i kobiety. Czy możemy dopuścić, by ludzie ci cierpieli miesiące i lata całe wśród obojętności opinii? Czy pójdziemy na rękę faszystowemu i milczeniu milczenie stopniowo przejdzie w zapomnienie? Czy nie jest naszym obowiązkiem, obowiązkiem tych, co są światła i pobudzić do czynu, do wielkiej krucjaty przeciw zbrodni nad tysiącami ludzi, których jedyną winą jest wiara w przekonaną własną i pracę w myśl tych przekonań. Zmobilizujemy więc najszersze ma-

sy ludności do akcji o uwolnienie więźniów politycznych. Niech każda konferencja, każde zebranie, każdy wiec, w jakiegokolwiek zwołane sprawie, pamięta o więźniach i odpowiednią uchwali rezolucję. Organizujemy petycję za uwolnieniem więźniów. Wyzyskujemy każdą okazję do agitacji za uwolnieniem więźniów.

Powodzenie akcji zależy od tego, czy przeprowadzi się ją w skali międzynarodowej. I dlatego winno nastąpić porozumienie między poszczególnymi krajami i poszczególnymi organizacjami. Tylko pod naciskiem opinii światowej faszyzm podda się. Pakt socjalistów i komunistów we Francji mógłby tu posłużyć za punkt oparcia i ułatwić pracę w innych krajach.

Jeżeli chodzi o Polskę, to wiadomo, jak wielka liczba komunistów — a wśród nich młodzieży — przebywa w więzieniu. Przypominamy też apel, wystoso-

wany przez Koło Stronnictwa Ludowego w Chicago na zjazd Polaków z zagranicy:

„Pragnęlibyśmy, aby zebrani delegaci odczuli nieszczerliwe położenie uchodźców i więźniów procesu brzeskiego i łaskawie zabrali głos o przywrócenie im praw obywatelskich”.

A skoro już mowa o więźniach brzeskich, przypominamy, że w więzieniu mokołowskim przebywa od dziewięciu miesięcy tow. Dubois. Nie może on korzystać z „urlupu” zdrowotnego, ponieważ jest zdrow. Nie chce zaś brać „urlupu” ze względów rodzinnych — z przyczyn zasadniczych i zrozumiałych.

Wolności dla Seitzów, Pauliny Wallisch, Thälmana, Dubois i tysięcy, tysięcy bojowników robotniczych w więzieniach Niemiec, Austrii, Włoch, Węgier, Polski, Łotwy, Jugosławii i t. d. — oto hasło, które nie powinno zejść z porządku dziennego dopóki nie zostanie urzeczywistnione. (jmb.).

Konflikt sowiecko-japoński zaostrza się

Co donosi źródło sowieckie

Jak podaje agencja Tass, dzienniki, wychodzące w Charbinie, podały nową wiadomość, zawierającą prowokacyjne oskarżenie pod adresem konsulatu sowieckiego na stacji Pogranicznaja. Konsulat ten, a w szczególności konsul Stelmach, jest oskarżony o organizowanie zbrojnych napadów na wojskową misję japońską w Pogranicznaja i o zabójstwo w marcu r. b. w czasie jednej z takich napadów konfidenta misji, białogwardysty.

Jak twierdzi agencja, wiadomość ta świadczy, iż prowokatorzy nie zadowolają się napadami na kolej wschodnio-chińską, lecz przygotowują obecnie bardziej poważne prowokacje dokoła konsulatu sowieckiego w Pogranicznaja. Koła dobrze poinformowane w Charbinie utrzymują, że istnieją ścisłe dowody, świadczące, że powyższa wiadomość prowokacyjna inspirowana została przez japońską misję wojskową w Charbinie. (PAT.).

Co mówi Japonia

Z Charbina donoszą, że liczba obywateli sowieckich, urzędników kolei wschodnio-chińskiej, aresztowanych w Charbinie w związku z wykryciem przygotowań zamachu na członków rządu mandżurskiego wynosi 54. Ogółem aresztowano 74 osoby. Wśród aresztowanych znajduje się kilkanaście osób, zajmujących w administracji kolei wschodnio-chińskiej kierownicze stanowiska. Według informacji ze źródeł japońskich władze policyjne są w posiadaniu materiału obciążającego, wykazującego, że aresztowani przygotowawali nie tylko zamach na członków rządu mandżurskiego, ale utrzymywali poza tem ścisłe stosunki z przywódcami band, organizujących napady na koleje mandżurskie. (ATE.).

Groźny ton dygnitarza sowieckiego

Z Charbina donoszą, że sowiecki zastępca przewodniczącego rady nadzorczej kolei wschodnio-chińskiej wydał odezwe do urzędników sowieckich, w której m. in. oświadczył, że obywatele sowieccy, urzędnicy kolei wschodnio-chińskiej są pod opieką państwa sowieckiego i nie potrzebują obawiać się ani o losy kolei, ani o własne stanowisko. Rząd sowiecki — zapewnia odezwa — nie sprzedaje swych udziałów na kolei

wschodnio-chińskiej za misję soczewicy. Odezwa kończy się zapewnieniem: „Jeżeli Japonia pragnie naruszyć pokój nad Pacyfikiem, to musi liczyć się z interwencją wielkiego mocarstwa, zaprzyjaźnionego z Sowietami”.

Rząd mandżurski spełnia rozkazy Japoni

Z Czangczunu donoszą, że wczorajsze posiedzenie mandżurskiej rady ministrów poświęcone było omówieniu sytuacji na kolei wschodnio-chińskiej w

Powrót Habsburga?

Wczorajsze dzienniki londyńskie zamieszczają doniesienia swych korespondentów rzymskich o treści ostatnich rozmów Mussoliniego z ks. Starhembergim.

Z doniesień tych wynikałoby, że kwestja powrotu Habsburgów na tron austriacki weszła na tory realne i że ostateczna decyzja w tej sprawie powzięta być ma po rzekomo już wyznaczonej osobistej rozmowie Mussoliniego z ex-cesarzową Zytą, oraz po rozpatrzeniu tego zagadnienia na włoskiej radzie gabinetowej.

Wstępny krok do restauracji Habsburgów ma być rzekomo już po stanowione ustąpienie prez. Miklasa w jesieni b. r. i ustanowienie regenta, którym byłby arcyksiążę Eugeniusz, lub też ks. Starhemberg. Poza tem miał rząd włoski zobowiązać się do wypłacenia rządowi austriackiemu 20 milj. lirów.

W rozmowach Mussoliniego ze Starhembergim omówiono również kwestję reorganizacji policji austriackiej i Heimwehry, która ma być zorganizowana na wzór milicji faszystowskiej. (ATE.).

kiej i Heimwehry, która ma być zorganizowana na wzór milicji faszystowskiej. (ATE.).

O wodzach narodu

I nieznanym sprawcach w... Egiptcie

„Ramzes znalazł historię swego kraju i pamiętał, że w Egipcie wiele rzeczy przebaczone wielkim. Wielki pan mógł zepsuć kanał, zabić ukradkiem człowieka, drzwi po cichu z bogów, brać prezenta od posłów obcych mocarstw... Ale dwa grzechy były niedopuszczalne: zdrada kapłańskich tajemnic i zdrada faraona. Człowiek, który popełnił jedno lub drugie, zniknął, czasami po upływie roku, z pośród sług i przyjaciół. Ale gdzie się podziwiał i co się z nim działo?... O tem nawet mówić nie śmiano”.

(Bolesław Prus, Faraon, Tom I).

Oświadczenie Papena

w sprawie testamentu Hindenburga

Prasa niemiecka zamieszcza następujące oświadczenie von Papena w związku z testamentem Hindenburga: „W dniach żałoby narodowej, kiedy Niemcy oplakują swego wiernego rycerza, wrocie czynnik wy-suwający często zagadkowe przypuszczenia co do testamentu politycznego Hindenburga, a mianowicie, że narodowy „socjalizm” nie pozwoli nigdy na jego opublikowanie.

Testament ten wręczyłem przedwczoraj Fuehrerowi. W testamentie tym wyrażona jest wola Hindenburga, który pragnie wzmocnienia jednoci wewnętrznej całego narodu niemieckiego, jednoci, którą Fuehrer urzeczywistnił w dniu 30 stycznia, by dać możność Niemcom spełnienia swego posłannictwa historycznego. Jest to również jedynym pragnieniem Hitlera”.

Oświadczenie to jest również jednym z trików przedwyborczych Hitlera. Szczerze Papena jest tyleż warta, co autentyczność testamentu Hindenburga. Red.

Fala strajków w Stanach Zjednoczonych

W Nowym Jorku istnieje groźba wybuchu strajku powszechnego w przemyśle włókienniczym.

W Filadelfii urzędnicy wielkiej rafinerii cukru „Gulf Refining Co” postanowili zwrócić się do państwowego urzędu pracy, celem zmuszenia towarzystwa do podwyższenia wynagrodzenia.

W Pittsburgu arbiter rządowy usiłuje nawiązać kontakt ze strajkującymi robotnikami z fabryki „Aluminium Company of America”, celem odbycia z nimi konferencji.

W Chicago wzmocniono oddziały policji są gotowe w każdej chwili do interwencji w zakładach, które mogą być wywołane przez strajkujących konduktorów autobusowych.

W Minneapolis strajk szoferów samochodów ciężarowych przewlekła się i obie strony oczekują akcji ze strony państwowego urzędu pracy.

W stanie Oregon 4 tys. rybaków i urzędników fabryk konserw rybnych pozostaje bez pracy wskutek konfliktu na tle płac zarobkowych.

W Jorku stan Pensylwanii, towarzystwo autobusowe „York Motor Express Co” wstrzymało ruch swych autobusów z powodu konfliktu z szoferami, którzy domagają się podwyższenia zarobków.

W Manili na wyspach Filipińskich strajkują robotnicy fabryk cygar. Wojsko i policja utrzymują porządek. Źródłem konfliktów robotniczych jest klauzula „zbiorowych umów”, zawieranych przez N. R. A. (PAT.).

Na zebraniu Unji Robotników Tkackich uchwalono ogłoszenie strajku 500

tys. robotników, zatrudnionych w przemyśle włókienniczym na dzień 1 września, jeżeli do tego czasu nie nastąpi podwyższenie zarobków i zmniejszenie czasu pracy.

W Columbus strajkuje już 2 tys. robotników tkackich. (PAT.).

Sześciu robotników polskich aresztowano we Francji

Ag. Press donosi:

W Warszawie otrzymano wiadomość, że niezależnie od wydalenia z granic Francji około 190 osób z pośród robotników polskich i ich rodzin, władze francuskie aresztowały 6 robotników polskich, którym zarzuca się, że oni kierowali akcją rozruchów w szybie kopalni w Escarpelle. Aresztowanych robotników polskich konfrontowano z robotnikami francuskimi, którzy byli rzymani w zamknięciu w kopalni. Robotnicy polscy tłumaczyli się, że otrzymali instrukcje, jak mają postępować od jednego z rodaków, którego nazwiska jednak nie znają.

W kołach poinformowanych zwracają uwagę, że wydaleniu z granic Francji na mocy specjalnej uchwały Rady Ministrów robotnicy mają formalnie możność powrotu do Francji, jeżeli którykolwiek konsulat francuski udzieli im wizy wjazdowej. W praktyce jednak robotnik taki może być przy każdej nadarzającej się sposobności ponownie wydany z granic Francji w drodze administracyjnej. W ten sposób wydaleniu na mocy uchwały francuskiej Rady Ministrów robotnicy pozbawieni są w rzeczywistości możności powrotu do Francji.

W Chabarowsku (Daleki Wschód) odbył się proces 3 pracowników tamtejszego telegrafu o umyślne niszczenie depesz. Los ten spotkał nawet depesze państwowe. M. in. zniszczono 890 depesz w ciągu 10 dni. Winnych skazano na więzienie od 1 do 7 lat.

Syndykat pracowników tkackich w Stanach Zjednoczonych upoważnił swe władze wykonawcze do ogłoszenia strajku powszechnego w przemyśle tkackobawelnianym z dniem 1 września. lub nawet przed tą datą, o ile komitet wykonawczy uzna to za stosowne. (PAT.).

W Warszawie otrzymano wiadomość, że niezależnie od wydalenia z granic Francji około 190 osób z pośród robotników polskich i ich rodzin, władze francuskie aresztowały 6 robotników polskich, którym zarzuca się, że oni kierowali akcją rozruchów w szybie kopalni w Escarpelle. Aresztowanych robotników polskich konfrontowano z robotnikami francuskimi, którzy byli rzymani w zamknięciu w kopalni. Robotnicy polscy tłumaczyli się, że otrzymali instrukcje, jak mają postępować od jednego z rodaków, którego nazwiska jednak nie znają.

W kołach poinformowanych zwracają uwagę, że wydaleniu z granic Francji na mocy specjalnej uchwały Rady Ministrów robotnicy mają formalnie możność powrotu do Francji, jeżeli którykolwiek konsulat francuski udzieli im wizy wjazdowej. W praktyce jednak robotnik taki może być przy każdej nadarzającej się sposobności ponownie wydany z granic Francji w drodze administracyjnej. W ten sposób wydaleniu na mocy uchwały francuskiej Rady Ministrów robotnicy pozbawieni są w rzeczywistości możności powrotu do Francji.

Sabotaż depesz

W Chabarowsku (Daleki Wschód) odbył się proces 3 pracowników tamtejszego telegrafu o umyślne niszczenie depesz. Los ten spotkał nawet depesze państwowe. M. in. zniszczono 890 depesz w ciągu 10 dni. Winnych skazano na więzienie od 1 do 7 lat.

65 i 445

Wczorajszy numer „Robotnika” skonfiskowano za drugą część art. „Co się dzieje w Arsenale” i notatkę.

Jestto 65-ta konfiskata w r. b., a 445 za rządów „sanacji”.

Na hitlerowską kartę

Kierownictwo naszej polityki zagranicznej jest bardzo dumne z owoców swojej działalności. Sam pan minister oświadczył niedawno nie bez zadowolonej z siebie kokieteryj, że „należy do najbardziej małowrotnych dyplomatów”. Mówię mało, ale za to inni o mnie wiele mówią — takby można uzupełnić lakoniczną i optymistyczną autocharakterystykę pana ministra. I nie ulega wątpliwości, że p. Beck w myśli nie bez zadowolenia przeciwstawia się swemu poprzednikowi p. Zaleskiemu. Tamten usmiechał się, ociągał, nadśledziwał, co się wokoło dzieje i nie zdejmował rękawiczek, gdy jego młodszy i bardziej impetyczny następca lubi decydować się szybko, nie oglądając się na to jak inni na to

zareagują, a nawet z przyjemnością robi tym innym na złość, aby pokazać, że należy się z nim liczyć, gdyż nie myśli być sekundantem, lecz równorzędnym, a nawet nadrzędnym partnerem.

Panu ministrowi możemy przyznać rację pod jednym względem: rzeczywiście świat interesuje się posunięciami polskiej dyplomacji, śledzi je, kiwa głową i zastanawia się co z tego wyniknie. Nie wiemy, czy kierownictwo naszej polityki zagranicznej ma zamiarowanie do twórczości wielkiego paradoksyści angielskiego, Oskara Wilde'a. To jednak jest pewne, że działalność ulicy Wierzbowej w niejednej materii czyni wrażenie paradoksu. Sieć paktów, projektowanych głównie przez Francję, a przyjętych przez ogromną większość państw europejskich, ma na celu zapewnienie pokoju, a tem samem zagwarantowanie dotychczasowego stanu rzeczy, na którego utrzymaniu przedewszystkiem Polsce powinno zależeć. Tymczasem Polska aktywnie przeciwstawia się planowi, i to nietylko jego szczegółom, które mogą podlegać dyskusji i z pewnością bez trudności mogłyby ulec zmianom, ale i jego całokształtowi.

Polska postępuje wręcz przeciwnie: zwiadała się faktycznie z największym swoim dotychczasowym antagonistą, z Niemcami, i to właśnie w chwili, kiedy najbardziej niebezpieczny nacjonalizm i żądza odwetu i zdołały się tam do władzy. Pacyfistyczny róż, niedość nałożony na twarz hitlerowskich Niemiec, nikogo nie oszuka ani nie zwiedzie. Zrywając solidarność z Zachodem, z państwami reprezentującymi idee demokracji i pokoju, wywołało się zamieszanie w opinii, poszło się na rękę Hitlerowi w kwestiach zbrojeń i anshlusu, przyczem nie naszą jest zasługa, że rezultaty, osiągnięte przez politykę niemiecką są nikłe i

zdolały większość świata zgrupować przeciw sobie.

Ekstraktura polska przypada teraz na moment kompletnego osamotnienia niemieckiego partnera. Pomaga się Niemcom — choć niema mowy o trwałem ich pozyskaniu, a traci się sympatię Francji, Czechosłowacji, wywołuje zdziwienie i niechęć w innych państwach — właśnie w momencie, gdy Niemcy po kolei tracą wszystkie swoje polityczne atuty: drogą do Berlina do Paryża chwilowo zamkniętą, do Moskwy zabarykadowaną, a połączenie z Rzymem przerwane. Hitler jak słoń w składzie z rozbitą porcelaną po niewczasie podnosi trąbę i trąbi do odwrotu. Zapewnia o swojej pokojowości, przysięga, że nie chce kolonii i nie dąży do anshlusu, chyba, że ten sam spadek mu z nieba. Sprzymierzeńcy zrażeni, partner niepewny, a do tego odosobniony — oto zasadniczy rezultat naszej milczącej, samodzielnej i zadowolonej z siebie dyplomacji.

A nie zapominajmy jeszcze o jednym: Hitler nie jest wieczny, system jego również, a przerwa w komunikacji między Berlinem a Paryżem może nie trwać tak długo, jakbyśmy przypuszczali. Następny rząd po Hitlerze, pierwszy rząd niehitlerowski, będzie przedewszystkiem dążył do porozumienia z Zachodem, a wyzwolone z ucisku społeczeństwo niemieckie nie będzie patrzyło przyjaźnie na byłego sojusznika swoich dręczycieli. Zresztą i sam Hitler nie będzie miał skrupułów i z pewnością gotówby zamienić atut polski na inny o ileby to tylko było możliwe.

A my tkwimy w miejscu, wpatrzni w kartę hitlerowską, która na pewno nie jest atutem. Dlatego czas najwyższy rozpocząć nową partię, rozsądną, konstruktywną, niewiedzącą na bezdroża osamotnienia i klęski.

W. J.

Budżet na lipiec

PAT. donosi:

Wydatki budżetowe wyniosły w lipcu 171,1 miljonów zł., gdy w czerwcu 171,6 mil. zł., w maju 172,2 mil. zł. i w kwietniu 170,5 mil. zł.

Niedobory są w bieżącym roku pokrywane przez wpływy z Pożyczki Narodowej, które są zarachowywane na budżet Ministerjum Skarbu, a stąd kwoty dochodów w bieżącym roku budżetowym odpowiadają ściśle miesięcznym kwotom wydatków. W lipcu więc dochody budżetowe wyniosły — jak i wydatki — 171,1 mil. zł.

Oryginalny jest ten komunikat PAT. Ponieważ pożyczka pokrywa deficyty, przeto PAT, wcale nie podaje, jaki był deficyt w lipcu. Dyplomacja zaiste imponująca, gorzej jednak przedstawia się rachunkowość. Red.

Jak wygląda naprawdę obniżka cen papieru

(w.). Jak donosiliśmy niedawno kartel papierniczy zgodził się wreszcie na obniżkę cen papieru. Od dnia 15 b. m. „Centropapier” obniżył ceny niektórych gatunków papieru, m. in. gazetowego. Obniżka cen waha się od 4 do 7 proc.

Nie zniżono cen papieru listowego, bristołu, t. j. gatunków sprzedawanych w dużej ilości.

Ale „Centropapier” postanowił wygrać sobie straty, poniesione z racji obniżki.

Jak się dowiadujemy, zmniejszono kupcom rabat o 1 proc., oraz mają być zniesione premje, udzielane dotychczas kupcom, którzy sprzedali określoną ilość papieru.

Kartel papierniczy stara się więc wyrównać straty.

Skutki tej „obniżki” niedługo już będą widoczne. Oto kupcy, pozbawieni rabatu, podniosą ceny, bo przecież i oni będą chcieli zachować swój dotychczasowy zarobek. Jeśli więc ceny papieru nie zostaną podwyższone, to napewno zniżone nie będą.

Władze są zadowolone, że zmusiły kartel do obniżenia cen, „Centropapier” z dumą mówi o poczynionej obniżce, a konsument dziwi się i... płaci dawną cenę!

Mały feljeton Swawolny Michałek

Mała Austria to ogromne miłe i grzeczne dziecko.

Gdy zachciewa jej się więcej żołnierzy, przychodzi do wujka John Bulla i do ciotki Marjanny i grzecznie a nieśmiało pyta:

„Wujaszku..., ciotciu..., czy wolno mi mieć więcej żołnierzy?”

Wujaszek i ciotka milującym wzrokiem spoglądają na nieporadną dziewczynę i z kolei zapytują:

— A iluz to żołnierzy chciałabyś jeszcze mieć, droga dziewczyno?

Dziewcina chwilę się waha. Nie chciałaby powiedzieć za mało, żeby siebie nie skrzywdzić, ale też nie chce powiedzieć za dużo, żeby nie przestraszyć wujaszka i ciotki. Po chwilowym namyśle wyrzuca jak z procy:

— Osiem tysięcy!

Wujaszek John Bull uśmiecha się do brotliwie i zgadza się, ciotka Marjanna oczywiście także się zgadza.

No bo jakże tu odmówić tak grzeczному dziecku, zwłaszcza, że za te zabawki ani wujaszek, ani ciotka nie zapłaci, a zapłaci ten, kto wogóle za wszystko płaci? Zapłaci obywatel, którego wogóle o nic nie pytają.

Ale pomijając to wszystko, jak odmówić dziecku, które nie wynosi żołnierzyków po za próg swego dziecięcego pokoju, a gdy w lutym bawiło się w wojnę, to także w granicach swego dziecięcego pokoju i nikogo obcego paluszkiem nie ruszyło? A przecież nie można dziecka zanadto krepować i trzeba mu dać trochę swobody...

Co innego Michałek. To jest bardzo niesłowny chłopak. Urwis co się zowie. Jemu ni wujaszek, ni ciotka nigdy nie pozwoliła nawet na jednego żołnierza więcej ponad to, co ma. Michałek wie o tem i wcale nikogo o nic nie pyta i zapełnia sobie pokój wciąż nowymi żołnierzykami. Ciotka i wujaszek doskonale o tem wiedzą, ale udają, że nic nie widzą. Myślą sobie: a co, jeśli mu zabronimy, a on nas nie usłucha? Własny autorytet tylko na szwank narazimy. Już lepiej udawać, że nic nie widzimy i że o niczem nie wiemy. Ostatecznie, to i Michałek także bawi się w granicach czterech ścian swojego dziecięcego pokoju. Często moe zbyt hałaśliwie, często już nazbyt nie liczy się z całym domem, często własne zabawki niszczy i żołnierzykom łby ukręca, ale — znów to samo — nie można chłopca zanadto krepować. Trzeba dziecku zostawić trochę swobody...

Do pokoju, gdzie jest zebrana cała rodzina, a więc wujaszek John Bull i ciotka Marjanna oraz kuzynki Pola i Tala często wpada pracownica domowa Magda ze skargą na Michałka, że cały dom do góry nogami przewraca.

— To nie Magdy rzecz. Niech Magda idzie do swojej roboty — odpowiada.

— On jeszcze cały dom podpali — do daje Magda.

— Nie podpali, nie podpali — odpowiada państwo, z których każdy zajęty swoją zabawą.

— Już raz podpalił! — przypomina Magda — a kto wtedy sparzył się przy gaszeniu? Oczywiście ja. Tym razem nie będę taka głupia.

Ale Magdzie nie wolno za dużo mówić...

Michałek więc broi i swawoli.

Ultimus.

Dziś odlot do stratosfery

Start balonu stratosferycznego inż. Cosynsa nastąpi dziś rano w Belgji.

Czystka w Austrii

Według informacji z kół politycznych rząd związkowy Austrii rozpoczął gruntowną „czystkę” wśród urzędników poszczególnych krajów związkowych. W Karyntji zwolniono szereg urzędników wyższych zarówno państwowych, jak i komunalnych. „Czystka” objąć ma poza Karyntją również Styrię oraz poszczególne okręgi Tyrolu. (ATE).

Prowokacja Niemców czeskich

Prasa czeska donosi: W Mnichowie koło Mariansskich Łazni doszło w czasie zorganizowanej przez miejscowy związek niemiecki uroczystości „Heimatsfest” do niesłychanej obrazę czeskość wzywającej flagi. Zgodnie z istniejącymi przepisami, na czele każdego pochodu musi być niesiona flaga państwa. W Mnichowie organizatorzy uroczystości polecieli nieść flagę ożłowiekowi umysłowo choremu, a po przybyciu na miejsce, gdzie odbywała się uroczystość, rzucono flagę państwem na śmietnik. W czasie pochodu uczestnicy krzyżowali do niosącego flagę: rzuc te szmatę, byśmy ją mogli podeptać. Przewodniczący związku niemieckiego skazany został na karę administracyjną 5000 koron albo 2 tygodnie aresztu. Związek rozwiązano (PAT).

Przedłużenie służby wojskowej w Czechosłowacji

Jak donosi „Ceske Slovo” z dobrze poinformowanych źródeł, służba wojskowa w Czechosłowacji ma być przedłużona do 24 miesięcy. Obecnie służba wojskowa trwa 14 miesięcy.

W armji czechosłowackiej przeprowadzona ma być reforma w korpusie oficerskim w tym duchu, że ma być zniesiona istniejąca dotychczas specjalna grupa oficerów sztabu generalnego, absolwentów akademii wojskowej. Zarządzenie to miałoby zmierzać do zwiększenia udziału oficerów sztabu generalnego w służbie liniowej.

Zaburzenia antysemickie

Z Jerozolimy donoszą o nowych zaburzeniach antysemickich, które objęły kolonie żydowskie, położone pomiędzy Jaffą i Haifa. W czasie zaburzeń, wywołanych przez miejscowe szczepy arabskie, jeden z Arabów został zabity. (ATE).

Nowa głódówka Gandhi'ego?

Według krążących w Bombaju pogłosek Gandhi zamierza przeprowadzić nową głódówkę na znak protestu przeciw korupcji i nepotyzmowi w Kongresie Bombaju. Mahatma zdecydowany jest przeprowadzić sanację tej instytucji, zanim rozpocznie swą kampanję polityczną przeciw rządowi brytyjskiemu. (PAT.).

Pościg za porywaczami ludzi

Policia kanadyjska i amerykańska, posilując się samolotami, ściga bandytów, którzy porwali przed kilku dniami niejakiego Labatta. Prasa kanadyjska domaga się od władz energicznej akcji zwalczania tego nowego rodzaju bandytyzmu w Kanadzie. Policia dwukrotnie przeszkodziła bratu Labatta udać się na wyznaczone mu telefonizację przez nieznaną osobników spotkanie.

W ostatniej chwili donoszą, iż Labatt został uwolniony przez bandytów. (PAT.).

Przeszkody w polityce rolnej sowietów

Tegoroczne objawy walki o urodzaj pomiędzy rządem a wsią występują przeważnie w postaci składania przez kierownictwo domen państwowych i kolektywów fałszywych raportów, sztucznie zmniejszających urodzajność. Źródła socieckie notują po kilkanaście tego rodzaju wypadków dziennie. Są wszakże wypadki wielkich kradzieży zboża. W jednym z elewatorów w okolicach Ode-

sy skradziono ponad 4.000 centnarów zboża. Donoszą również o wypadkach wystawiania chłopom za łapówki fałszywych zaświadczeń, że wykonali dostawy zbożowe. Komuniści i „komsomolcy” są ponownie mobilizowani i wysyłani na wieś. Z Czelabińska (Ural) wysłano 1200 komunistów i 500 „komsomolców” do dyspozycji większych wydziałów politycznych. (PAT.).

Bunt w więzieniu

Z Nowego Jorku donoszą, że w więzieniu karnem na wyspie Walfare wybuchł bunt więźniów. W czwartek rano 1500 więźniów odmówiło wykonania wyznaczonej im pracy. Więźniowie chcieli w ten sposób zaprotestować przeciw nowej ustawie, według której czę-

ściowe darowanie kary za dobre sprawowanie się obowiązywać ma jedynie w więzieniach państwowych. Więźniowie, zamknięci w celach, dają hałasem i wrzaskami wyraz swemu niezadowoleniu. (ATE.).

Wszystko dla przemysłu wojennego

Wydane zostało w Niemczech rozporządzenie o dalszem ograniczeniu użytkowania miedzi, niklu i cynku. Rozporządzenie zakazuje użytkowania tych metali przy przeróbce różnych artyku-

łów przemysłowych. Wyłączone są wyroby, przeznaczone dla samochodów, samolotów, okrętów oraz wyroby, przeznaczone na eksport.

Wiadomości z całego świata

— Według doniesień z Moskwy władze sowieckie uchwaliły projekt budowy radiostacji polarnej o szerokim zasięgu. Radiostacja ta ma być wybudowana na wyspie Dicksona w morzu Karskim, i będzie nadawać wszelkie informacje, dotyczące badań arktycznych.

— Według doniesień z Moskwy sowiecka ekspedycja archeologiczna wykryła ruiny starożytnego miasta Możary, które było w pewnym okresie jednym z największych miast handlowych tatarskiej Złotej Ordy. Odkrycia dokonano na brzegu rzeki Umy na Kaukazie Północnym. Dotychczasowe badania archeologiczne wykazały, że obszar miasta tatarskiego wynosił kilkanaście kilometrów kwadratowych. Między innymi odnaleziono cmentarzysko tatarskie, mury obronne miasta oraz ślady dojrzałego urządzanego wodociągu.

— W miejscowości Wechta w Oldenburgu spadł wezorem popołudniu niemiecki samolot sportowy. Pilot odniósł bardzo ciężkie rany. Towarzyszącą mu Lucja Byczkowska, znana ze swych skoków na spadochronie poniosła śmierć na miejscu. (PAT.).

— W pobliżu złotodajnych pól prowincji Zaria w Nigerji odkryto pole diamentów.

Konsolidacja lewicy mieszczańskiej w Hiszpanji

Z Madrytu donoszą, że wśród republikańskich partij lewicowych zaznaczył się ostatnio silny ruch na rzecz współdziałania. Wzorem nastąpiło ostateczne połączenie się partij demokratyczno-radikalnej, którą kieruje b. premier Diego Martinez Barrio a radykałami, na których czele stoi b. minister Gordon Ordas.

Nowa partja, której nazwa zostanie ustalona później, będzie dążyć do tego, aby przystąpiła do niej także partja narodowych republikańców, którą kieruje Sanchez Roman.

Nowa partja zamierza nawiązać następnie kontakt z byłym premierem Azana, przywódcą grupy lewicowo-republikańskiej, celem stworzenia ogólnej federacji partij lewicowych. (PAT.).

Marsz Piłsudski w Warszawie

Marszałek Józef Piłsudski powrócił do Warszawy.

Echa zajęć w gimn. im. Platerówny

W Sądzie Grodzkim rozpatrywano wczoraj sprawę zajęć w Operze na Akademii imieninowej w dn. 19 marca r. b. Jak wiadomo, na Akademii rozlanio płyn cuchnący. Władze oskarżają o to dwie uczennice gimnazjum im. Platerówny.

Sprawa została odroczone bezterminowo.

Aresztowania w Radości

W Radości pod Warszawą policja polityczna przeprowadziła szereg rewizji i aresztowała kilku młodych ludzi. Zarówno rewizje, jak i aresztowania pozostają w związku z rozlepianiem na terenie Radości nielegalnie wychodzącego pisma „Sztajeta”.

Pułk. Bociański kandydatem na woj. poznańskiego

Korespondent warszawski „Kuryera Poznańskiego” donosi, iż w kołach urzędowych omawiają kandydaturę pułk. Bociańskiego na stanowisko wojewody poznańskiego.

Pułk. Bociański jest komendantem szkoły podchorążych w Ostrowi Mazowieckiej.

Sami swoi

Sąd partyjny nad sen. Dobieckim

W skład sądu partyjnego B. B. powołanego przez prez. Ślawka, na żądanie sen. Dobieckiego, w celu zbadania jego działalności w Komitecie mniejszości polskich akcjonariuszy Żyrardowa wchodzi: b. min. sen. Janta-Polczyński, sen. Roman oraz poseł Czuma, wszyscy członkowie B. B.

Ruchome szpitale

Z Wołynia nadchodzą w dalszym ciągu alarmujące wiadomości o rozszerzaniu się epidemji dyzenterji w szeregu powiatów. W wielu miejscowościach brak odpowiednich urządzeń szpitalnych, uniemożliwia likwidację epidemji. Ministerjum Opieki Społecznej zwróciło się w dniu wczorajszym do Polskiego Czerwonego Krzyża o zorganizowanie ruchomych szpitali dla terenów zagrożonych epidemją.

Jak się dowiaduje agencja PID, jeszcze w b. tygodniu wysłane będą do Krzemienia 2 szpitale, w składzie 100 łóżek, odpowiednich urządzeń lekarskich i t. p.

Czy żyjemy w 20 wieku?

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Przemyśle z dnia 10 lipca 1934 r. Wojciech Basarab został skazany na 1 rok więzienia za wypowiedzenie swych poglądów religijnych, odbiegających od dogmatyki kościoła rzymsko-katolickiego.

Wojciech Basarab wypowiedział m. in. pogląd, że nie należy oddawać czci figurcom poręcznym, oraz, że nie należy przypisywać medalikom cudownej mocy amuletów.

Przegląd prasy

DLACZEGO TAK PÓŹNO?

„Gazeta Warszawska” zwraca uwagę na pewne niejasne momenty w sprawie żyrdowskiej. Dziennik powołuje się na artykuł p. Matuszewskiego, w którym powiedziane było:

„Wiedzieliśmy, że dzieje się w Żyrdowie coś niezrozumiałego i nieczytelnego — lecz nie wiedzieliśmy co”.

„Dziś już mniej więcej wiemy, na czym polegała dobrotliwa ofiarność Boussac’a, gdy zechciał obarczać się „deficytów” przedsiębiorstw żyrdowskich w Polsce”.

Na to „Gazeta Warszawska” zaznacza:

„Gdyby nawet użyta tu liczba mnoga odnosiła się tylko do redakcji organu rządowego, to i tak powyższe wyznaczenie brzmi dość dziwnie. Czy bowiem, wiedząc, że w jakimś przedsiębiorstwie, należącym do kapitału zagranicznego, dzieje się coś „nieczytelnego”, — naprawdę tak trudno stwierdzić i zrozumieć, na czym ta „nieczytelnosc” polega? Przecież każdy dziennikarz, zajmujący się sprawami gospodarczymi, a także średnio uzdolniony urzędnik skarbowy wie, w jaki sposób kapitał zagraniczny ukrywa swe zyski przed wymiarem podatków”.

„Długa niejasność tkwi w układzie, zawartym przez polskich akcjonariuszów z p. Boussac’iem. Tu znowu pytanie brzmi:

Czy rząd nie wiedział o tem, że toczą się takie pertraktacje, czy dowiedział się o nich dopiero po ich zakończeniu?”.

Słusznie. Ma rację „Gaz. Warsz.”. Myślimy już wcześniej o tem pisali. Ale nie do twarzy organowi endeckiemu w roli mentorskiej akurat w sprawie żyrdowskiej. Cień Kucharskiego snuje się jeszcze po Żyrdowie...

HEJŻE NA MASONÓW.

Żeby swoim czytelnikom o cna życia nie obrzydzieć przez karmienie ich na śniadanie, obiad i kolację Żydami, ende-

cja od czasu do czasu urozmaica im jadłospis masonami. Jeżeli więc nie Żydz, to masoni. Zmarł w tragiczny sposób adw. Aleksander Lednicki. „Gaz. Warszawska” i tu dopatruje się ręki masonerii i pisze:

„Zgodnie z tą hipotezą, udział Lednickiego w sprawie żyrdowskiej mógł być wynikiem masonowskiego nakazu. Mógł nawet mieć miejsce bez jego swobodnej woli i nie bez oporu z jego strony. Tak, czy owak w sprawie śmierci ś. p. Lednickiego kryje się jakaś tragiczna zagadka”.

Na to „Nasz Przegląd”:

„Słowem według endecji, masoni nie tylko gwałcą kobiety, lecz także mężczyzn. Dotychczas więc wszystko jest w porządku. Ale co będzie jeżeli poniekąd baba z magla, bojąca się okrutnie masonów (jako takich „mulaczy”, którym wszystko „wolno”) zapyta: dlaczego z tymi „parszywymi” masonami minister endecji zawarł „parszywą” umowę? i dlaczego „masoniska” sanacja pakuje tych „braci” do kozy? Tak, to, co się dzieje w głowach endeczek jest tragiczną zagadką”.

PSYCHIKA MAŁYCH LUDZI.

„Czas” pisze o zmarłym przed paroma dniami Aleksandrze Lednickim i o tym odłamie prasy i ludzi, którzy nad grobem Lednickiego wyprawiają niesamowite harce albo stroją się w togi katonów. „Czas” zastrzega się, iż Lednicki nie należał do obozu konserwatystów, ale pomimo to szanował go. „Czas” pisze:

„Ś. p. Lednicki był politykiem. W działalności politycznej, jak każdy, popełniał błędy. Nie jest odpowiednią rzeczą rozpamiętywać je nad Jego świętym grobem. Wniósł On do polityki — jak to przyznał uczciwie nawet organ Jego przeciwników „Gazeta Warszawska” — umysł wyższy, nieprzeciętne zdolności, umiowanie sprawy narodowej i szlachetną ambicję. Czyż ogromne zasługi Zmarłego dla sprawy polskiej w Rosji już nie ważą?

Ś. p. Aleksander Lednicki całe życie walczył z Narodową Demokracją. Dawni towarzysze broni, czy o tem zapomnieli? Czy niema żadnej solidarności politycznej nawet w obliczu trumny? Czy chce ktoś dowiedzieć poza grobem Aleksandrowi Lednickiemu, że się całe życie mylił?

Ś. p. Aleksander Lednicki popierał i pomagał całemu szeregowi ludzi, z których wielu pracuje dziś w organach uwłaczających jego pamięci. Czy żaden z nich się nie odezwie?

Ze znakomitego adwokata, wybitnego działacza, roztępnego człowieka, w którego domu spotykał się cały świat polityczny Polski robi się machera, aferzystę, oszusta”.

Pomiędzy tymi, którzy obecnie szkalują pamięć Lednickiego napewno niejednak taki się znajdzie, który z łaskawej ręki Lednickiego niejedną obiad zjadł i niejednego kłopotu materialnego się wyżył. Dziś ujad. Albowiem taka już jest psychika małych ludzi, karłów, że łatwiej wybaczą krzywdę, prędzej zapomną o zniewadze, niż o tem, że się przed kimś upokorzyli i o pomoc w ciężkiej chwili błagali.

X. y. z.

Pokwitowania

NA POWODZIAN.

Związek Litografów, zebrane wśród członków Związku — zł. 215.10.

Z komunistycznej wiatrologii

Co pisali komuniści o jednolitym froncie przed zawarciem paktu we Francji

„Niema i nie może być jednolitego frontu z wódzami socjalnej demokracji. Antyfaszystowski jednolity front może być i będzie urzeczywistniony tylko BEZ UDZIAŁU i WBREW GRUPIE wódców socjalnej demokracji”.

(Münzenberg w „Rote Aufbau” 1-go grudnia 1931).

„Najgorsze i najniebezpieczniejsze manewry urządzają „lewicowcy”. Oni są wynalazcami demagogicznej taktyki paktu nieagresji, która skłania komunistów do przemilczania polityki przywódców socjalnej demokracji”.

(Heckert, Mowa na XIII Plenum Kom. Wyk. Komunist. Międzynar. 1933).

„Trzeba zrozumieć, że należy masę zebrać, zorganizować i skierować przeciw prawdziwemu wrogowi, — dyktaturze burżuazji i jej społecznej podporze, PARTII SOCJALISTYCZNEJ”.

(Leroux, „Faszycyzacja francuskiej demokracji” w „Basler Rundschau” Nr. 6, styczeń 1934).

„Prawicowo - oportunistyczne odhylenie... przejawiało się przed wypadkami lutymem i w czasie ich przebiegu w usiłowaniu zastąpienia jednolitego frontu od dołu przez LIKWIDACYJNĄ POLITYKĘ BLOKU Z PARTIĄ SOCJALISTYCZNĄ”.

(Berlioz o Francji w „Basler Rundschau”, 22.2.1934).

„Wśród klasy robotniczej występują przy usiłowaniu stworzenia jednolitego wielkiej niejasności i niebezpieczne złudzenia. Wskutek hitlerowskiego teroru zarysowały się silne dążenia połączeniowe, ale również następujące niebezpieczne sformułowa-

nia: „Stworzenie jednolitego za każdą cenę”.

(Thälmann w „Kommunistische Internationale”, 1932, str. 1307).

„W ciągu ubiegłego roku uczyniły się oportunistyczne błędy Partii Komunistycznej w polityce jednolitego frontu, w usiłowaniach WEJŚCIA DO BLOKU Z PRZYWÓDCAMI SOCJALNEJ DEMOKRACJI (Francji)”.

(Piatnitsky, „Basler Rundschau”, 1933, str. 232).

„Zwycięstwo faszysmu w Niemczech wskazuje klasie robotniczej, że polityka bloku z socjalną demokracją nie jest jednolitym frontem dla dobrej rewolucji, lecz jest polityką REAKCYJNEGO JEDNOLITEGO FRONTU Z BURŻUAZJĄ, ŻE TO JEST POLITYKĄ SOCJALNEJ DEMOKRACJI”.

(Bela Kun, na Plenum XIII Kom. Wyk. Międzyn. Komunist.).

A co piszą po pakcie

„Zaproponowaliśmy partii socjalistycznej układ co do walki przeciw faszyzmowi. Przyjeliśmy przytem za zasadę przy formułowaniu „paktu nieagresji” to, co było wydrukowane w „Populaire” dnia 23-go czerwca”.

(Gitton, „Cahiers du Bolchevisme”, lipiec 1934).

„ZA WSZELKĄ CENĘ CHCEMY WSPÓLNEJ AKCJI. ZA WSZELKĄ CENĘ CHCEMY JEDNOLITEGO FRONTU. Proklamujemy naszą wolę niecofania się przed żadną ofiarą, by ZA KAŻDĄ CENĘ doprowadzić do jednolitego frontu przeciw faszyzmowi”.

(Thorez, w „Cahiers du Bolchevisme”, Nr. 13, 1934).

„W przebiegu naszych narad z przedstawicielami partii socjalistycznej daliśmy

Sprawozdanie teatralne

TEATR LETNI: „Niepoprawny bobus”. Krotowchwa wiedeńska w 3 aktach Karola Bachmana, przekład C. Strzeleckiego. Teksty piosenek i muzyka piosenek w akcie III Marjana Hemara. Reżyserja Z. Ziemiński, dekoracje St. Jarocki.

Wiedzi od pewnego czasu zaopatruje nas w komedje: jest to oświeczony humor w naszych ciężkich kłopotach, może rewanż za Sobieskiego. Przytem gatunek ciekawy: przypada Polakom dosyć do smaku: jest to naddunajska bałucka, zaprawna walcem i sentymentalizmem. Stamtąd przywędrowała do nas sympatyczna „Mysz kościelna”, pouczająca maszynistki, że gdy się jest zdolną i pracowitą — no i ładną — można się wydać za szefa; stamtąd przyszła teraz komedia „Zwyciężyłem kryzys” pouczająca, że dość pluć w garść i wziąć się ochoczo do jakiegokolwiek interesu, a kryzys odejdzie — a kysz! a kysz! Według niej kryzys jest tylko autohipnoza, trzeba się zbudzić, dać so-

bie kontrsugestję, a wszystko będzie dobrze.

Stamtąd też zagościł do nas „Niepoprawny Bobus” stary łobuz, który lampartuje się po szynkach, zarywa na polityczki wszystkich naokoło, mimo to rodzina nietylko go toleruje, nawet rozpieszcza. Jakże to? Otóż tak, że Bobi, chociaż leń wierutny, jest jednak współwłaścicielem fabryki fortepianów; pracownicy jego brat, Klemens, besztą go wciąć, ale musi mu wygadać; od bankructwa ratuje wreszcie obu zasobna mamusia. Widok walkoniącego się, a przecież lubianego pasorczyta byłby tylko przykry, gdyby nie to, że ów Bobi, w swoim filisterskim środowisku, choć sam też filister, jest jednak zjawiskiem irracjonalnym, wprowadzającym wszystkich w kłopot i zamieszanie. W akcie II psuje swemu bratu wszystkie szyki, gdy pomieszawszy inspektora podatkowego z przyszłym teściem Klemensą, pierwszemu rozpowiada o znakomitych zyskach fabryki, drugiemu kreśli jej stan

jako bankructwo. Bobi potrafi też kupić dwa fortepiany — u firmy konkurencyjnej, oczywiście na kredyt, aby je potem zastawić, a gdy brat robi mu wyrzuty: czemu u konkurenta? odpowiada naiwnie: bo tybys mi nie sprzedał. Bobi jest po swojemu nawet artystą, ma fantazję kabotyńską; potrafi w nocy przebiec łabędzia z Prateru do ogrodu zoologicznego, bo łabędź był samotny, więc żeby miał towarzystwo.

Mimo to, gdy w akcie ostatnim marusia okłada symeczką kijem, gotowiśmy jej przyklasnąć, gdyby nie ten akt macierzyńskiej pieczołowitości: miał jakiekolwiek pedagogiczne znaczenie.

Bobi — to coś więcej, niż „typik”: kabotyń, łobuz, ale przytem specjalny duren i stary dzieciak; ciekawa mieszanina charakterowa. W założeniu — lecz w wykonaniu rzecz jest płytka farsa, posługując się takim komizmem i rozpływając się na końcu w sentymentalności. Ku temu walnie się przyczyniają głupawe kuplety, które p. Hemar także Bobiemu śpiewać w III akcie: na temat, że gdy się jest młodym, to jest tak a tak,

a na starość to się parszywieje itd.

Rolę główną grał świetnie p. Łapiński. Artysta dotąd niezawodny w cieniu. Doskonale dykcja, właściwe akcenty, elastyczność ruchów, zdolność zapełnienia każdej chwili grą odpowiednią i zajmującą, czyli t. zw. rutyna — oto zalety, które go kwalifikują do głównych ról. A jednak Bobiemu p. Łapińskiego, jako kreacji, czegoś nie dostawało. Nasuwa się zaraz porównanie z p. Fertnerem. Dla niego ta rola jakby napisana; on ma głos do niej jakby a priori dziecięcy i łobuzowaty, ma pewien gatunek humoru dany mu jakby za darmo, w swoich warunkach zewnętrznych. P. Łapiński musi się denerwować. P. Junosza-Stępowski, gdyby grał tę rolę, możeby ją oparł na jakimś systemie „gierki”, wymyśliłby dla niej jakiś gest lub sposób mówienia. Różnie można sobie dawać rady, byle publiczność była zadowolona. Pp. Dominiak i Strzelecki np. robił humor w ten sposób, że rzęli jak konie. Może to i dobre było, na swoim miejscu.

K. IRZYKOWSKI

Stan zdrowia gen. Byrda

Według ostatnich wiadomości nadeszłych z obozowiska antarktycznego t. zw. „Małej Ameryki” admirał Byrd odnaleziony w swym odosobnionym poście runku przez ekspedycję ratowniczą, czuje się bardzo osłabiony. W piątek wyszedł on po raz pierwszy na lód. Pierwsze kroki Byrda, pełne wahania i chwiei świadczyły o jego wielkim fizycznym wyczerpaniu. Z opowiadań wynika, iż w schronisku swem cierpiał on bardzo od zimna, gdyż już od czerwca prze stał się posługiwać piecykiem naftowym, który wydzielał trujący gaz.

Mimo niezwykle ciężkich warunków atmosferycznych oraz wielkiego osłabienia Byrd do ostaniej chwili przeprowadzał obserwacje meteorologiczne. Kierownik ekspedycji, która odnalazła admirała dr. Poulter, nie zdecydował jeszcze kiedy będzie mógł go odwiedzić do obozowiska „Małej Ameryki”, a to ze względu na osłabienie admirała, jak i na niebezpieczeństwo podróży samochodem gąsienicowym, którym posługiwała się ekspedycja.

Akrobatyka na szybowcu

Na lotnisku w Tuszynie (Z. S. R. R.) dwóch lotników szybowcowych Koszyce Gwyrzys wykonali na szybowcu konstrukcji Grybowski, po raz pierwszy w dziejach lotnictwa szybowcowego, dwie figury wysokiego pilotażu „immemann” i „beczka”. Pierwsza figura polega na tem, że szybowiec robi t. zw.

pętlę i w kulminacyjnym punkcie pętli kontynuuje lot na grzbiecie w odwrotnym kierunku, a następnie zamyka pętlę, zajmując pozycję normalną. Druga figura polega na dwukrotnym przewróceniu szybowca na skrzydło podczas lotu poziomego.

Pogrzeb Aleksandra Lednickiego

Onegdaj odbył się pogrzeb zmarłego tragiczną śmiercią Aleksandra Lednickiego. O godz. 11.30 kościół św. Karola Boromeusza na Powązkach szczelnie wypełnili znajomi Zmarłego.

Wśród obecnych przeważali reemigranci z Rosji, licznie też reprezentowane były sfery adwokackie, sądowicze, finansowe i polityczne. Stawili się również przedstawiciele dyplomacji: Czechosłowacji, Jugosławii, Estonii i t. d.

Po odprawieniu nabożeństwa żałobnego,

przybył do kościoła arcybiskup Ropp, b. metropolita mohylowski, który odprawił drugą mszę, a następnie pierwszy przemówił na grobie.

Z kolei imieniem koła prawników - kreosców przemawiał adw. Tadeusz Michałski.

Trzecim mówcą był inż. Piekarski. Ostatnim mówcą był 80-letni staruszek p. Zieliński, najstarszy z Polaków, którzy studiowali na uniwersytecie moskiewskim.

Dzierżawca bufetu w Ofic. Yacht-Klubie jako restaurator i pracodawca

Dzierżawca bufetu oficarskiego Yacht-Klubu w Warszawie jest niejaki Bronisław Otto, który gośmi swych traktuje niżej krytyk, dając im zamiast jedzenia odpadki i każe sobie za to dobrze płacić. Ilustracją tego są następujące przykłady:

Niedopite przez gości wino i wódkę kazał zlewać do dzbanków i robił z tego kruszon. Taki apetyczny „kruszon” sprzedawał na Międz. Zawodach Hipiezych w Łazienkach w lipcu b. r. i w bufecie Yacht - Klubu. Za szklaneczkę tych zlewów brał po 2 zł.

Niedopita wódkę również kazał zlewać do flaszek i podawał poraż drugi.

Piwo ze szklanek zlewał do butelek i zwracał browarom, jako zwierzchni.

Taką samą metodę oszczędności stosował w dziedzinie potraw. Zostawione resztki jarzyn kazał odnosić do kuchni i w ten sposób zakurzone marchewki czy buraczki, niejednokrotnie zmieszane z popiołem od papierosów, wracały na stół.

Obstalniki, dokonywane przez osoby prywatne, były załatwiane w podobny sposób. Jednego z generałów oszukał na 2 butelki wina, dając zamiast pełnych butelek — puste. Gdy Tow. Polsko - litewskie urządzało czarną kawę, to w rachunku policyjny za ciastka i papierosy, które w całości zabrane zostały ze stołu.

Traktowanie pracowników też przedstawiało wiele do życzenia. Procent należny od rachunków, wypłacał według własnego uznania, a resztą oszukiwał kelnerów, w ten sposób, że większość rachunków sam „markował” zmniejszając w ten sposób zarobek pracownika. Wyżywienie pracowników było bardzo złe. Gdy jeden z bezrobotnych kelnerów, przyjeżdżając do pracy na dniówkę, zaczął jeść jarzyny, zostawione przez gości, wówczas p. Otto powiedział:

— Czy pan przyszedł do mnie wypasać się? Jeżeli jeszcze raz to zobaczę, to jarzyniarce w zęby wsadzę.

Kelnerzy nie mogli znieść pracy w tych warunkach, złożyli więc skargę na dzierżawcę w zarządzie Oficarskiego Yacht - klubu. W odpowiedzi na to p. Otto usunął 4 kelnerów.

Może władze sanitarne zajmą się panem Otto i praktykami, stosowanymi przez niego.

Dziś p. Otto wziął w dzierżawę restaurację zawodów samolotowych (Chalenge) na lotnisku warszawskim.

Niewątpliwie tak samo będzie trwał ludzi, którzy zechcą coś zjeść w jego restauracji.

Informacje otrzymaliśmy od b. pracowników p. Otto, których nazwiska posiadamy.

Zmiany w Rzeźni Miejskiej

W kołach zbliżonych do zarządu Warszawy utrzymują, iż w niedługim czasie nastąpią zmiany personalne w kierownictwie Rzeźni Miejskiej.

Ze stanowiska wicedyrektora Rzeźni ustąpić ma podobno p. Jurgielewiczowa, która objęła to stanowisko w czerwcu r. b.

Jako przyczynę ustąpienia podawany jest fakt, że mąż p. Jurgielewiczowej objął stanowisko wicewojewody warszawskiego, a więc pełni obowiązki urzędnika, sprawującego ustawowo nadzór bez pośredni nad Rzeźnią Miejską.

Jak słyhać, istniał poprzednio projekt mianowania p. mir. Jurgielewicz wojewodą kieleckim, projekt ten w ostatecznej chwili uległ jednak zmianie.

Przy pracy

Przy ul. Grzybowskiej 73, w czasie pracy, 52-l. Jan Jastrzębski, ślusarz (Opaczewska 15), doznał poszarpania w maszynie 2-ich palców lewej ręki. Nieszczęśliwego przewieziono na opatrunek na stację Pogotowia.

W Al. Waszyngtona, zajęty przy robotach ziemnych, 48-letni Bolesław Dymowski, robotnik (Szeroka 29), został przygnieciony wózkami do przewożenia ziemi, doznając potłuczenia klatki piersiowej i brzucha.

Wyścigi konne

ZAPISY NA DZIEŃ.

Gon. 1. Nagr. 1.200 zł. Dyst. ok. 1600 mtr. Meta, Violetta, Labor, Akwaforta, Sekunda, Dola III, Ferrydor, Torino.

Gon. 2. Nagr. 1.200 zł. Dyst. ok. 1600 mtr. Bohun II, Amaran, Irtum, Galicja, Natan R., Farinelli, Hannavah, Curia.

Gon. 3. Nagr. 4.000 zł. gon. z plotami Hep. Dyst. ok. 3600 mtr. Beryl 75 kg., Jaszczur II 71 kg., Nurt 73 kg., Klinga 72 kg.

Gon. 4. Nagr. 1.800 zł. Dyst. ok. 1100 mtr. Grazia, Oleńka, Gerda, Aak, Sarmana, Lawica, Bandit.

Gon. 5. Nagr. 1.000 zł. Dyst. ok. 2200 mtr. Provill, Taormina, Ochotna, Krawczy, Nankin, Pellacia, Dres, Hakon, Regent, Reklama, Grisetta II.

Gon. 6. Nagr. 1.800 zł. Dyst. ok. 1800 mtr. Amor II, Tina, Bibi Hanum, Akwaforta, Ingusz, Apatin, Maja III, Dyktator, Fenomen Estonja.

Gon. 7. Nagr. 1.800 zł. Dyst. ok. 1100 mtr. Geranium, Ekran II, Niemien, Akcept, Latona, Gay Girl, Guldnyk, Narzan.

Gon. 8. Nagr. 800 zł. Dyst. ok. 1600 mtr. Juana, Belle Etoile, Bachantka II, Levane, Konstancja, Manru, Avelja, Elegja, Nadobna, Burlaj, Grigollatis, Niagara.

Gon. 9. Nagr. 800 zł. Dyst. ok. 2100 mtr. Farsa, Hera III, Vilma, Filadelfja, Feniks, Gerwazy, Salwator, Odaliska, Great Sport, Bonne Aventure.

TYPY NASZEGO SPRAWOZDAWCY.

- 1) Violetta, Meta, Ferrydor.
- 2) Ferinelli, Amaran, Galicja.
- 3) Jaszczur II, Nurt.
- 4) Bandit, Lawica, Gerda.
- 5) Nankin, Dres, Pellacia.
- 6) Amor, Apatin, Ingusz.
- 7) Geranium, Ekran II, Latona.
- 8) Avelja, Grigollatis, Elegja.
- 9) Gerwazy, Hera III, Great Sport.

STUDENTKA ostatniego kursu matematyki, wykwalifikowana pedagogiczka, udziela lekcji w zakresie 8-ju klas. Przygotowuje do wszelkich egzaminów. Uczy dorosłych. Specjalność: matematyka, fizyka, polski, niemiecki. Tania. Referencje. Telefon 11-72-01.

Co słyhać w Warszawie?

TANI CHLEB SITKOWY.

Wobec ogromnego zainteresowania jakie wywołała wiadomość o sprzedaży po taniej cenie chleba sitkowego, niczem nie różniącego się od pyłowego i napływających masowo ze wszystkich stron zamówień, piekarnia miejska podała do wiadomości, że chleb ten w sprzedaży detalicznej po 23 gr. otrzymywać można we wszystkich sklepach miejskich. Ponadto konsumenci mogą go żądać w sklepach prywatnych. Wszystkie zapotrzebowania tego chleba będą natychmiast wykonywane; cena hurtowa tego chleba wynosi 20 gr. za kg.

ZAPOWIEDZ WZNOWIENIA ROBÓT PRZY BUDOWIE PARKU NA ŻOLIBORZU.

Dowiadujemy się, że przerwane roboty przy budowie nowego parku na Żoliborzu, położonego przy ul. Kamedułów, mają być niebawem wznowione.

Roboty mają być prowadzone w takim tempie, aby na jesieni można już było posadzić większą ilość drzew i krzewów na przygotowanej już części parku między ul. Kamedułów i Bohomolca, co dałoby możliwość oddania do użytku tego fragmentu parku prawdopodobnie już na wiosnę, gdyż całość parku wykończona będzie najwcześniej za dwa lata.

W ten sposób lwia część bagien, będących siedliskiem wygłanym komarów, byłaby już unieszkodliwiona.

Śmierć chłopca za dwa kawałki węgla

Na terenie kolei Warszawa — Łomianki, 14 letni Stefan Kruszkowski, zabrał z wagonu 2 kawałki węgla i — ugrazawszy wartownika, rzucił się do ucieczki. Na krzyk wartownika, Jana Bałta, chłopiec rzucił węgiel. Jednocześnie padł strzał i kula ugodziła chłopca w brzuch, powodując wypadnięcie jelit.

Nieszczęśliwego przeniesiono na teren

BUDOWA WAŁU NA PELCOWIŹNIE.

Po ukończeniu robót mających na celu usunięcie uszkodzeń, wyrządzonych przez ostatnią powódź w dotychczas wybudowanym odcinku wału na Pelcowiźnie, zarząd miejski podejmie prace zmierzające do dalszej budowy wału na terenach miejskich między stacją pomp na Gołędzinowie, a Pelcowiźną, dotąd bowiem wał zbudowano tylko od toru kolejowego do Gołędzinowa na odcinku 1,200 m., pozostaje jeszcze do wykonania przeszło 2 km. Ziemia dowożona będzie kolejką na nowy odcinek wału z wyznaczonych na ten cel terenów miejskich.

Ukończenie budowy wału uzależnione jest od wysokości asygnowanych na ten cel dalszych kredytów. Roboty mogłyby być prowadzone również w okresie zimowym.

ZA ZATRUDNIANIE PRACOWNIKÓW W ŚWIĘTA.

Inspekcja pracy skazała Apolinjusza Depczyka, właśc. pracowni jubilerskiej przy ul. Marszałkowskiej 145, na 300 zł. grzywny z zamianą na 15 dni aresztu, Zacharjasza Honiberga, właśc. sklepu przy ul. Długiej 50, Szlamę Grynsztajna, właśc. piekarni przy ul. Muranowskiej 16, każdego na 200 zł. grzywny z zamianą na 10 dni aresztu, pierwszego za zatrudnianie młodocianego ucznia bezpłatnie, a pozostałych za zatrudnianie pracowników najemnych w święta.

Odchodzą od życia

Nocy ub. na ul. Marymonckiej, wprost domu Nr. 52, w Słodowcu, pod elektrowóz linii „15A”, jadący w kierunku dworca Gdańskiego, rzucił się jakiś mężczyzna, lat około 30-tu. Wskutek spadku, motorowy nie mógł wagonu zahamować, tembardziej, że desperat skoczył w ostatniej chwili w odległości kilku kroków przed wagonem. Na miejsce przybyło pogotowie techniczne tramwajowe, którego ratownicy wydobyli ofiarę z pod wagonu. Lekarz Pogotowia stwierdził śmierć. Przy samobójcy nie znaleziono żadnych dokumentów.

— 39 l. Bolesław Modrzejewski, szewc bez zajęcia, otruił się esencją octową.

— 27 l. Władysław Wójcik, bez pra-

cy, w zamiarze samobójczym zadał sobie ranę kłutą klatki piersiowej na stacji kolejki Jabłonna — Karczew — w Gołędzinowie.

20-l. Abram Szlama Elberg, bez pracy, w mieszkaniu rodziców swych w suterynie (Pawia 50) powiesił się na sznurku, umocowanym na haku w drzwiach.

22-l. Władysław Cichulski, bez zajęcia (schronisko na Annapolu) otruił się sublimatem.

35-l. Władysław Siedlecki (Al. Wojska Polskiego 31) otruił się esencją octową.

38-l. Józefa Grabarczykowa zadała sobie nożem ranę kłutą klatki piersiowej.

Napad nożowy

Na ul. Działowskiej, na placu, graniczącym z domami małym. Wawelbergów, wynikła bójka między kilku osobnikami, którzy stale gromadzą się tam, grywając w karty.

Kilkunastu lokatorów wyżej wspomnianego domu Wawelbergów zajęcie zlikwidowało, rozdzielając walczących. Po upływie kilku godzin, gdy Stanisław Dutkiewicz, właściciel domu powracał w towarzystwie szwagra swego, napadło na niego kilku osobników, którzy zadali mu nożami rany cięte lewego ramienia i prawego barku. Na wściezły

przez Zycha alarm, sprawcy zbiegli. We dług zeznań Dutkiewicza, napad był ze strony awanturników, którzy bli rozpędzeni przez lokatorów domu Wawelberga.

Samobójstwo w sądzie

Wczoraj w lokalu sądu grodzkiego VIII oddziału, odbywała się sprawa znanego złodzieja mieszkaniowego, 37 l. Adama Magnuskiego. Gdy zapadł wyrok, wówczas zrozpaczony złodziej zadał sobie nożem 2 rany cięte brzucha. Desperata opatrzyło Pogotowie i przewieziono do szpitala więziennego przy ul. Dzielnej.

Szkolnictwo miejskie pod skrzydła „sanacji”

Prezydent Warszawy p. Starzyński mianował z pośród członków sanacyjnego „Zrębu” dwóch dyrektorów gimnazjów miejskich, oraz kilkunastu nauczycieli. Dzięki tej ekipie „pedagogicznej” szerokim strumieniem poleje się wychowanie „państwowe” w gimnazjach miejskich, opłacanych z funduszy, na które składają się podatki wszystkich obywateli Warszawy.

Zmiany

w Ministerjum Przemysłu i Handlu

W Ministerjum Przemysłu i Handlu nastąpiła zmiana na stanowisku Nacz. wydz. handlu zagranicznego. Dotychczasowy kierownik tego wydziału przeniesiony został do Ministerjum Skarbu, gdzie pełni obowiązki dyr. departamentu celnego. Kierownikiem wydziału Handlu zagranicznego w Ministerjum Przemysłu i Handlu mianowany został radca Budzyński. (PID).

Cenzura w Płocku

Młody p. Karski w roli wychowawcy narodu...

Obóz Czerwonego Harcerstwa TUR, który rozbił namioty w lipcu w okolicach Gostynina, miał pouczającą przegrodę na wycieczce w Płocku.

W wycieczce wzięło udział 170 harcerzy i harcerek. Ponieważ na obozie uczestnicy nauczyli się wielu śpiewów i deklamacji, a ponadto prawie każda grupa regionalna przywiozła coś z tych umiejętności z własnych gromad harcerskich, więc postanowiono urządzić w Płocku popis obozu harcerskiego z zakresu śpiewu, deklamacji i tańca.

Popis miał się odbyć w teatrze miejskim, na co miejscowy oddział T. U. R. otrzymał pisemne zezwolenie Starostwa płockiego. W podaniu do Starostwa T. U. R. podał program popisu, który zawierał poza numerami harcerskimi także śpiewy ideowe, jak „Międzynarodówka”; Hej, my kowale, Młodzi wolni robotnicy i t. p. Wobec jednak rozszerzenia programu, co zresztą z punktu ideowego nic nowego do przedstawiania nie wniosło, wicestarosta Jaworski wydelegował na próbę rzeczowego popisu

dziecięcego swych przedstawicieli: komisarza policji Nowickiego i referenta prasowo - widowiskowego Karskiego.

Próba szła bardzo dobrze. Chór 170 dziewcząt i chłopców wypadł imponująco. Szczególnie pieśni ideowe były wykonywane ładnie i z wielkim zapamiętaniem. Ale w miarę wzrastania entuzjazmu wśród dzieci rosła niechęć obserwatorów na widowni. Po próbie pp. komisarz i referent weszli na scenę. Byli bladości ze wzruszenia. Zapytali krótko: czy ten program był już wystawiany gdzieś indziej i w jakim wieku są harcerze, biorący udział w popisie. Wszystkie poszczególne części programu były już wykonywane na różnych scenach w różnych miejscowościach, m. in. w Warszawie, Łodzi, Sosnowcu. Wszystkie słowa były już drukowane i puszczane przez cenzurę. Zresztą prowadzący próbę podawał na życzenie komisarza niewłaściwe nazwiska autorów, jak Edward Szymiński, lecz także tytuły książek, w których wiersze zostały wzięte, aby

przekonać władzę, iż są to rzeczy publikowane, przez cenzurę puszczane.

Co do wieku uczestników, to wahał się on między 12 a 18 laty. Kilko jedenaśc dzieci (na 170 harcerzy) miało po 8 i 9 lat. W tym momencie p. referenta moralności w widowiskach ogamniało oburzenie: jak można dopuścić, aby dzieci w tym wieku gorszyli się pieśniami, w których mowa o walce klas i polityce! Ach, „Międzynarodówka” wśród dzieci w Płocku (mieście powiatowym), okropność!! — „Hymn dzieci robotniczych”? Dlaczego „dzieci robotniczych”? A „My, pierwsza brzygada” to zły hymn dla dzieci, nie wyłączając robotniczych?

„Rewolucja austriacka” (wiersz Szymańskiego) — skandal, żeby dzieciom o tem mówić. Te i tym podobne myśli musiały jak błyskawica przesyłać umysł powiatowego referenta w chwili, gdy się dowiadywał, ilu to młodocianych bierze udział w przedstawieniu. Toteż orzekł kategorycznie: w imieniu Starostwa cofam zezwolenie na popis; takie wiersze i pieśni są gorszące dla samych już wykonawców młodocianych (a cóż tu mówić o widzach, ho, ho!). Protesty nie pomogły. Delegat starostwa pierwotne zezwolenie zabrał. Za kilka go-

dzin organizatorzy otrzymali pismo tej treści:

Do Tow. Uniwersytetu Robotniczego w Płocku.

W odpowiedzi na podanie z dn. 14 b. m. odmawiam wydania zezwolenia na urządzenie publicznego przedstawienia w Teatrze miejskim w Płocku dn. 18 lipca r. b. o godz. 20 ze względu na udział w nim dzieci od lat 8-miu i treść nieodpowiednią dla nieletniej młodzieży poruszanie takich tematów jak walka klas i spraw politycznych...

Za starostę

Fr. Ostrowski.

Na tem się kończy jedna z przegrod wycieczkowiczów. Ale był w tem wszystkiem sens moralny. Mianowicie gdy p. Karski ogłaszał na scenie swój zakaz, wówczas stał siedemdziesięciu harcerzy układających sobie w myśli „sylogizm wdzięczności” (jak mówił Żeromski). A był to moment wychowawczy, którego młody referent nie przewidział.

Naiwni radzili, aby zapytać o podstawę prawną zakazu. Ale poco? Co to pomoże. Wiadomo, że podstawy takiej jeszcze nie ma. Czyż to jednak ma wpływ na rzeczywistość polską?

Przykładów takich, jak powyższy, mamy tysiące.

Kurs idzie „na lewo”... Widz.

Robotnicy Pe-Pe-Ge protestują przeciw machinacjom sanacyjnym

W sobotę, dnia 11 sierpnia odbyło się zgromadzenie robotników Pe-Pe-Ge w Grudziądzu. Referaty wygłosili tow. dr. Pehr i sekretarz tow. Rusinek. Mówcy omówili sytuację fabryki, napiętnowali machinacje Be-Be i nadzoru sądowego oraz wezwali robotników do samobrony.

Po dyskusji, w której zabierali głos robotnicy fabryki, uchwalono następującą rezolucję:

„Zgromadzeni w liczbie 900 osób robotnicy i robotnice fabryki Pe-Pe-Ge w Grudziądzu, uchwalają założyć jaknajbardziej ostrzejszy protest przeciwko nadzorowi sądowemu, który uprawia na terenie

fabryki politykę szkodliwą z każdego punktu widzenia.

W szczególności zgromadzeni protestują przeciwko zamiarowi unieważnienia wyborów do wydziału robotniczego, który to zamiar forsują miejscowe władze administracyjne dla celów nie wspólnego z dobrem fabryki nie mających, a służących gwałtownemu wpływowi ZZZ.

Zgromadzeni zachowując pełne prawa do fabryki, oświadczają, że w dniu jej uruchomienia wszyscy udadzą się po obecnej urlopowej przerwie na dawne stanowiska.

Wreszcie zgromadzeni wyrażają swo-

je oburzenie i pogardę dla nadzoru sądowego, a w szczególności inż. Tomczykowskiemu i sekretarzowi Odechowskiemu, jako inicjatorom planu rozwiązania wydziału robotniczego i przyjmowania do pracy robotników tylko z ZZZ, domagają się ich natychmiastowego ustąpienia i mianowania na ich miejsce następców bezstronnych i politycznie niezwiązanych do żadnej z partii.

Sprawa

o zamordowanie Garncarzówny

Wobec uchylenia uchwały przysięgłych na rozprawie czwartej przeciwko sprawcom morderstwa Garncarzówny, nowa rozprawa przed trybunałem przysięgłych przeciw Janowi Doncowi, Kazimierzowi Schenkirzykowi i Władysławowi Bobrzeckiemu, wyznaczona została na dzień 18 września r. b.

Pożar w Łodzi

Przy ul. Kątnej w Łodzi wybuchł groźny pożar, który w krótkim czasie strawił doszczętnie drewniany budynek mieszkalny. Wskutek pożaru 14 rodzin, liczących 70 osób, pozostało bez dachu nad głową i obozuje na pobliskim polu. W czasie akcji ratunkowej jeden ze strażaków dostał ataku serca i zmarł przed przybyciem lekarza.

Strajk na robotach miejskich w Sosnowcu

W ub. czwartek wybuchł strajk robotników, zatrudnionych przy robotach miejskich w Sosnowcu, którzy w liczbie 240 porzucili pracę. Strajk ma podłoże ekonomiczne, robotnicy bowiem odpłacali z pożyczki, udzielonej przez Fundusz Pracy, zarabiają niewiele więcej ponad 2 zł. dziennie.

Wynagrodzenie to uważają za krzywdzące, to też zastrajkowali, postanawiając wysłać delegację do władz.

Robotnicy popierają swoje pismo

WIADOMOŚCI SPORTOWE

Piłka nożna

PIERWSZY MECZ O WEJŚCIE DO LIGI. Dziś w sobotę o godz. 16.30 rozegrany zostanie na boisku Polonii pierwszy w sezonie mecz o wejście do Ligi. Walczą mistrz Warszawy Gwiazda z mistrzem Pomorza Gryfem.

Poza tym w niedzielę prawdopodobnie dojdą do skutku jedynie dwa spotkania o wejście do Ligi: LTSG. — Legia (Poznań) w Łodzi i Śląsk — Grzegorzewski (Kraków) na Śląsku w Świętochłowicach.

RAPID (WIELEŃ) POKONANY W SZKOCJI. W dniu wczorajszym w Glasgowie rozegrano wobec 60 tys. widzów mecz piłkarski między wiedeńskim Rapidem, a słynną mistrzowską drużyną zawodową Szkocji, Glasgow Rangers. Mecz ten wygrali Szkoci po zaciekłej walce w stosunku 3:1 (3:0).

Boks

RAN WYGRYWA NOKAUTEM. Jak donoszą z New Yorku, Edward Ran pokonał ostatnio w New Yorku w pierwszej rundzie przez techniczny nokaut amerykańna Phillipsa.

BYŁY MISTRZ ŚWIATA wszystkich wag olbrzymi włoski Camerna zawiązał włoski związek Bokserów, że rezygnuje z tytułu mistrza Włoch w wadze ciężkiej i nie zamierza go bronić na najbliższych mistrzostwach. Camerna w swoim liście twierdzi, że chce w ten sposób dopuścić do głosu młodszych bokserów włoskich.

Lekkoatletyka

NASZE NIEDZIELNE PRZECIWNICZKI PRZEGRYWAJĄ W NIEMCZECH. W Niemczech rozegrany został międzypaństwowy mecz lekkoatletyczny pań Japonia — Niemcy, zakończony wysoką porażką drużyny japońskiej w stosunku 28:61. Wyniki, osiągnięte przez japońskie lekkoatletki świadczą, że Japonki nie będą dla nas groźne na niedzielnych meczach Polska — Japonia.

Pływanie

Z PŁYWACKICH MISTRZOSTW EUROPY W MAGDEBURGU. W Magdeburgu w dalszym ciągu pływackich mi-

Strzały do bezrobotnych w biedaszybie pod Sosnowcem

W jednym z biedaszybów pod Sosnowcem pracowali bezrobotni z Klimontowa i Niwki, wydobywając węgiel dla siebie. W nocy dnia 8 b. m. na powierzchni szybu zjawili się stróże Tow. Sosnowieckiego, którzy niszczyli ibedaszyby.

Nakazali oni bezrobotnym E. Sosnie,

Z. Dąbrowskiemu i innym natychmiastowe opuszczenie szybu, a gdy ci nie usłuchali, zaczęli do nich strzelać z rewolwerów.

Na dnie szybu znaleziono 2 łuski rewolwerowe oraz kulę. Nikt z robotników na szczęście nie odniósł rany.

Samochód nad przepaścią 30 osób o krok od śmierci

W środę w pobliżu Izdebnika pod Krakowem autobus, wiozący 30 pątników z Kalwarii, cudem uniknął straszliwej katastrofy.

Wypadek miał przebieg następujący: w czasie zjeżdżania ze stromej góry zapaliły się hamulce przy kołach i autobus zaczął się staczać w dół ze wzrastającą coraz bardziej szybkością. W o-

statku jechał zakrętu szofer nie mógł opanować maszyny i autobus z całym rozpedem wjechał na przydrożne drzewo. Wskutek zderzenia drzewo zostało formalnie ścięte, autobus jednak zatrzymał się na wystającym pniu i zawisł nad kilkunastometrowym jarem.

Autobus uległ rozbiciu, pasażerowie jednak odnieśli tylko lekkie obrażenia.

Zatarg na kop. „Małgorzata” w Będzinie

Robotnicy zatrudnieni na kopalni „Małgorzata” w Będzinie wniosli do Inspektoratu Pracy skargę na stosunki panujące w tej kopalni. Dyrekcja kopalni lekceważyła sobie przepisy, nie dając zupełnie pracownikom urlopów, zmuszając ich do pracy w niedziele i święta bez dodatkowego wynagrodzenia. Wyplaty odbijają się bardzo nieregularnie, tak,

że robotnicy są wciąż zadłużeni u okolicznych sklepikarzy.

Inspektor pracy zbadał skargę robotników i wyznaczył konferencję w tej sprawie na 21 b. m.

NASZA RUBRYKA

Poszukiwanie pracy

STUDENTKA (matematyczka), wykwalifikowana nauczycielka poszukuje lekcji. Specjalność matematyka, łacina. Matura. Referencje poważne. Sienna 14 m. 38, lub Śliska 7 m. 38. Zostać można do 12-ej.

KRAWCOWA poszukuje szycia w domach prywatnych — przeróbki i dziecinne. Ul. Marjańska 7 m. 14-a.

STUDENTKA humanistyki U. W. Tanio! udziela korepetycji w zakresie szkoły średniej. Specjalność łacina, francuski, polski. Telefon 5-83-07.

Dr. med. R. MARKUSZEWICZ
Choroby nerwowe i psychiczne
powrócił.

B. pracownik Izby Skarbowej w Brześciu strzela do swego naczelnika

We wtorek do gmachu Izby Skarbowej w Brześciu n/B. zgłosił się były urzędnik tejże Izby, Henryk Gawroński, który w czasie rozmowy z dyrektorem Izby, W. Denisiewiczem, i naczelnikiem wydziału, G. Grzybowskiem, dobył rewolwer i wystrzelił do naczelnika Grzybowskiego, raniąc go w okolicę jamy brzusznej. Dalszym strzałem zapobiegł

dyrektor Denisiewicz, który wyrwał Gawrońskiemu rewolwer z ręki i usiłował go przytrzymać.

Gawroński — mężczyzna o atletycznej budowie — odrzucił go, przyczem dyrektor Denisiewicz, uderzywszy się o ramę drzwi, skaleczył się w głowę. Rannego odwieziono do szpitala miejskiego. Gawroński został ujęty.

Bestjalski napad bandytów zabili za... 80 groszy

Ubiegłej nocy dokonano w Łucku na padu rabunkowego na 70-letniego Abrahama Lechtera, handlarza mleka. Bandyci pobili Lechtera tak silnie, iż wkrótce zmarł on wskutek ran. Żona jego 65-letnia Michła została ogłuszona uderzeniem w głowę, tak iż straciła pamięć i

nie może udzielić żadnych wyjaśnień.

Łupem bandytów, których — jak ustalili śledczy — było dwóch, stało się jedynie 80 groszy. Władze policyjne zarządziły energiczny poscig.

Co wyświetlają kina?

ADRIA: „Całuj mnie jeszcze”.
APOLLO: „Czarny kot”.
ATLANTIC: „Zemsta pana X”.
ANTINEA: „Rycerz stepu” i „Dwaj pechowcy”.
AMOR: „Jasnowłosy sen” i „Dziwny dom”.
AS: „Na podniebnym szlaku” i „Malygin”.
CAPITOL: „Ludzie w hotelu”.

CAPITOL pocz. 4. Dziś i jutro
Tylko 2 dni **→ LUDZIE W HOTELU**

CASINO: „Na fali wspomnień”.
COLOSSEUM: „Testament dr. Mabuze” i rewja.
COLOSSEUM MAŁE: „Bohaterski czyn”.
CORSO: „Pod pręgierzem” i „Hazard życia”.
CRISTAL: „Odwieczni wrogowie” i „Bandyta defektyw”.
FAMA: „Dwa oceany” i „Arystokracja podziemi”.

Kino „Fama” Przejazd 9
Wielki podwójny Program
GIGANTYCZNE
Zwycięstwo Sybiriakowa
(Dwa Oceany)
pod kierunkiem profesora Szmidta
ORAZ
ARYSTOKRACJA PODZIEMI

FILHARMONJA: „Tu rządzi humor”.
FORUM: „Marsz Rakoczeży” i „Pat i Patachon jako kompozytorzy”.
GLORIA: „Stalowa dłoń”.
HELJOS: „Człowiek małpa” i „Profesor w kabinie”.
KOMETA: „Głos skażona” i rewja.
LUX: „Kobieta z Monte Carlo”.
MAJESTIC: „Quo Vadis” z Janningsem.

majestic
NOWY ŚWIAT 43. P. 6
Wszystkie miejsca po zł. 1.25
ARCYDZIEŁO SIENKIEWICZA
QUO VADIS...?
Najnowsza wersja dźwiękowa
FILM dla WSZYSTKICH

MASKA: „Aksela” i „Węgierska miłość”.
MEWA: „Odmęt ulicy” i „Panienka i milion”.
MIEJSKI: „Rozkoszne kłopoty” i „Klub dżentelmenów”.

DŹWIKOWY KINO-TEATR **MIEJSKI**
Pocz. seansów godz. 5.30, 8, 9.50
PODWOJNY PROGRAM

ROZKOSZNE KŁOPOTY (wznowienie)
Maurice Chevalier, Baby le Roy

KLUB DŻENTELMENÓW (wznowienie)
Clive Brook

Nadprogram „PARANOUNT”
Ceny miejsc: od 50 groszy do zł. 1.05.
Widownia wentylowana.

NOWY SPLENDID: „Jef czar” i wstępy artystów.
NOWA TOMBOLA: „Kobieta z rejsu” i „Urwis z Hiszpanji”.
OKO PRASKIE: „Powrót Sierloka Holmesa” i „Ja w dzień, ty w nocy”.
PAN: „Książę Arkadij”.

KI- „PAN” NOWY ŚWIAT 40
NO Pocz. o godz. 4-ej
Najpiękniejsza operetka wiedeńska (muz. Robert STOLZ)

KI- „PAN”
W rolach głównych:
LIANA HAID, WILLY FORST

NOWA TOMBOLA: „Świat słucha” i „Wolne Dusze”.
PRAGA: „Noemy” i „Przygoda na Lido”.

PROMIEN: „Orły na uwieczni” i „Donowan”.
RIVIERA: „Śmiech w piekle” i „Pod fałszywą flagą”.

ROXY: „Tajemnica prof. Hagrawa”.
SOKÓŁ: „Serce włóczęgi” i „Rozkosze małżeństwa”.

STYLOWY: „Kobiety w jego życiu”.
ŚWIATOWID: „Śmierć odpoczywa”.
TON: „Klub dżentelmenów”.
UCIECHA: „Bunt młodzieży”.
UNJA: „Ludzie za kratami” i „Pod szubienicą”.

VARIETE (Cyrk): Rewja „Oni tańczą” i „12 krzesel”.

strzostw Europy rozegrany został finał sztafety 4 x 200 metrów stylem dowolnym. Zwyciężyła sztafeta węgierska w czasie 9:30,2.

W międzymbiegach na 400 mtr. stylem dowolnym panów zwyciężyli: pierwszy międzymbieg: 1) Jean Taris (Francja) w czasie 4:57,2. Drugi międzymbieg: — 1) Nüsse (Niemcy) i Angel (Węgry) w jednakowym czasie 5:16,7.

W finale 200 mtr. stylem klasycznym pań zwycięstwo odniosła Niemka Genenger w czasie 3:09,2.

W PUNKTACJI POLSKA NA OSTATNIEM MIEJSCU. Dotychczasowa punktacja pływackich mistrzostw Europy jest następująca: 1) Niemcy 50 pkt., 2) Węgry 39 pkt., 3) Włochy — 11 pkt., 4) Francja 9 pkt., 5) Czechosłowacja — 5 pkt., 6) Holandia — 4½ pkt., 7) Anglia — 4 pkt., 8) Szwecja — 2½ pkt., 9) Danja — 2 pkt., 10) Polska — 1 pkt. Pozostałe państwa bez punktów.

PŁYWACKIE MISTRZOSTWA POLSKI. W dniach 25 do 27 b. m. rozegrane zostaną w Warszawie na pływalni Wojska Polskiego zawody pływackie o mistrzostwa Polski. Tak się dziwnie złożyło w roku bieżącym, że mistrzostwa będą pierwszą imprezą pływacką. Tradycyjne spotkanie dwóch najsilniejszych w Polsce ośrodków pływackich Warszawa — Śląsk nie doszło do skutku. Między państwami spotkanie Polska — Czechosłowacja zostało odwołane. Projektowane międzynarodowe zawody pływackie w Warszawie nie zostały zrealizowane. W tych warunkach mistrzostwa pływackie będą jedynym egzaminem postępów naszych pływaków i jedyną sposobnością ujrzenia na starcie najlepszych pływaków z całej Polski.

ZAWODY PŁYWACKIE W ZAKOPANEM. W Zakopanem rozegrane zostały międzklubowe zawody pływackie przy udziale zawodników krakowskich. Najlepsze wyniki zawodów były następujące: 100 m. klas. — Lichota 1:26,3, 100 m. na znak — Włodek 1:20,100 m. dow. — Kot 1:12,50 m. dow. — Kot 30,200 m. klas. — Lichota 3:15,50 m., na znak pań — Trynkówna 53,6, 100 m. klas. pań — Nemetzke 1:48,50 m. dow. pań — Lubieńska 41,4,5 x 25 m. pań — Kraków 1:18,3 x 50 st. zmien.

Kraków 2:04,5, 200 m. dow. Kot 2:35,3 x 50 zmien. pań — Kraków 2:41.

Tenis

MIEDZYNARODOWE MISTRZOSTWA TENISOWE POLSKI. W najbliższą niedzielę rozpoczynają się w Warszawie międzynarodowe mistrzostwa tenisowe Polski. Do mistrzostw dopuszczeni zostaną jedynie najlepsi gracze polscy, sklasyfikowani na liście Polskiego Związku Lawn - Tennisowego. Przyczyni się to niewątpliwie do podniesienia poziomu mistrzostw. Z zagranicy nie przybędą ostatecznie Francuzi, a prawdopodobnie i Niemcy. Przypuszczalnie i Krahwinkel - Sperling nie przyjedzie do Warszawy. Pewny jest udział trzech Austriaków: Artensa, Metaxy i pani Krauss oraz Estończyków: Pukka i pani Nommik. Udział dwóch Australijskich Turnbulla i Quista oraz Węgierki Baumgarten jeszcze nie jest zdecydowany.

Kolarstwo

MECZ KOLARSKI WARSZAWA — BERLIN. Dnia 22 bm., jak już podaliśmy, rozpocznie się pierwszy międzypaństwowy mecz kolarski Warszawa — Berlin. Trasa długości 795,3 km. podzielona została na 5 etapów. Pierwszego dnia droga prowadzi z Berlina do Pili (250 km.), dnia 23 bm. z Pili do Poznania (106 km.), dnia 24 bm. z Poznania do Kalisza (184,4 km.), dnia 25 bm. z Kalisza do Łodzi (115,9 km.), a dnia 26 b. m. z Łodzi do Warszawy (140 km.). Każda drużyna składa się z 16 kolarzy.

Sport w Rosji Sowieckiej

SPORT W ROSJI SOWIECKIEJ. W Moskwie wobec 40 tys. widzów reprezentacja Moskwy odniosła zwycięstwo nad reprezentacją Turcji 3:0. W spotkaniu międzypaństwowym Turcji uległa ZSRR 1:2.

W międzypaństwowych zawodach pływackich ZSRR pokonał Turcję 24:11, a w wáter - polo triumfowała również drużyna rosyjska 14:0.

W walce francuskiej Turcja odniosła jedynie zwycięstwo bijąc reprezentację ZSRR 4:3. Spotkanie rewanżowe zakończyło się jednak zwycięstwem ZSRR w identycznym stosunku 4:3.

Pacjent numer 291

W DOMU OBLĄKANYCH.

Naszym czytelnikom wiadomo już, że jeden z dyrektorów Trzeciej Rzeszy, nieuleczalny morfinista, Goering „bawił” dłuższy czas w domu dla obłąkanych w Szwecji. Centralny organ socjalistów szwedzkich „Sozialdemokraten” ogłasza obecnie szereg ciekawych protokołów policyjnych z tego okresu.

ZAKŁAD „KATARZYNA”.

Oficer niemiecki, Herman Wilhelm

Goering, jak wynika z protokołów, został przywieziony do zakładu dla obłąkanych „Katarzyna” dnia 1 września 1925 r. Zarejestrowano go pod numerem 291. Przedtem Goering był pacjentem prywatnego zakładu dla obłąkanych w Sztokholmie. Ale musiano go przenieść do „Katarzyny” gdyż personel kobiecy prywatnej kliniki nie mógł sobie dać z nim rady.

Goeringa przewieziono w karetce w towarzystwie czterech silnych dozorców. Uważano go za typ brutal-

nego pacjenta niebezpiecznego dla otoczenia.

BEZCZELNY KLAMCA.

Dozorcy opowiadają o nim, że był bezczelnym kłamcą. W czasie pobytu w zakładzie odznaczał się brutalnością. Kilka razy napadł na dozorców. Wreszcie musiano go przenieść do specjalnej kabiny dla niespokojnych pacjentów. Tam spędził dłuższy czas.

W TRZY LATA PÓŹNIEJ.

W trzy lata później, już w Niemczech będąc jednym z przywódców hitlerowskich Goering dostał nagłego ataku szału. Po bezskutecznych próbach wyleczenia go, przewieziono Goeringa do zakładu dla obłąkanych pod Kolonją gdzie spędził sześć miesięcy.

OBLĄKANY DYKTATOR.

Ani niemieckie, ani szwedzkie zakłady dla obłąkanych nie wyleczyły Goeringa. Pozostał w dalszym ciągu nieuleczalnym morfinistą i pół-obłąkany. Publikowane nieraz przez nas ciekawe szczegóły pogrzebu jego żony, dzikich polowań i innych ekstrawagancji tego dyktatora świadczą o tym najdobitniej.

GOERING W CZASIE ROZMOWY Z GEN. BLOMBERGEM.

Co usłyszymy w radio?

Sobota, 18.8 1934 r.

6.35 Muzyka. 6.38 Gimnastyka. 6.53 Muzyka z płyt. 7.05 Dziennik Poranny. 7.10 Muzyka z płyt. 7.20 Chwilka pań domu. 7.25 Program. 7.30 Rozmaitości. 11.57 Sygnał czasu. 12.00 Hejnał. 12.03 Wiadomości meteorologiczne. 12.05 Przegląd Prasy. 12.10 Muzyka popularna. 13.00 Dziennik Południowy. 13.05 Koncert Zespołu Salomonowego. 14.00 Wiadomości o eksporcie polskim. 14.05 Wiadomości gospodarcze. 16.00 Muzyka lekka. 17.00 Słuchowisko dla dzieci. 17.25 Recital śpiewaczy. 17.45 Muzyka popularna. 18.00 „Co czytać?” 18.15 Recital fortepianowy. 18.45 Rozmowa w poradni budowlanej. 18.55 „Życie stolicy”. 19.10 Program. 19.15 Koncert popularny. 19.50 Wiadomości sportowe. 20.00 Koncert muzyczny polskiej. 20.30 Odczyt w języku angielskim. 20.40 Koncert chóru Dana. 21.00 Capstrzyk Marynarki Wojennej. 21.00 Dziennik Wieczorny. 21.12 Muzyka lekka. 22.00 Pogadanka aktualna. 22.10 Muzyka taneczna. 23.00 Wiadomości dla komunikacji lotniczej. 23.05 „Pod znakiem optymizmu”. 23.40 Muzyka lekka.

NIEDZIELA, 19 b. m.

8.35 Muzyka. 8.38 Gimnastyka. 8.53 Mu-

zyka. 9.05 Dziennik poranny. 9.10 Muzyka. 9.20 Chwilka pań domu. 9.25 Muzyka. 9.55 Program. 10.00 Transmisja ze Lwowa. 11.57 Sygnał czasu. 12.00 Hejnał. 12.03 Wiadomości meteorologiczne. 12.10 Poranek muzyczny. 13.00 Pogadanka muzyczna. 13.10 Transmisja z Poznania. 13.25 Muzyka lekka. 13.45 „Podróż dookoła Polski z biletem okrężnym P. K. P.”. 14.00 Muzyka lekka. 15.00 Feljeton rolniczy. 15.15 Transmisja dożynkowa. 15.25 „Przegląd rynków rolnych”. 15.35 Transm. dożynkowa. 15.45 „Wrażenia z wycieczki rolniczej do Danii”. 16.15 Koncert. 17.00 „Przegląd teatralny”. 17.10 Koncert solistów. 18.00 „Fragment teatralny”. 18.15 Transkrypcje jazzowe. 18.45 „Wybuch wojny”. 19.00 Rozmaitości. 19.10 Program. 19.15 Koncert popularny. 20.00 „Myśli wybrane”. 20.02 Feljeton aktualny. 20.12 Koncert solistów. 20.50 Dziennik wieczorny. 21.00 Capstrzyk Marynarki Wojennej. 21.02 „Na wesolej lwowskiej fali”. 22.00 „Skrzynka pocztowa techniczna”. 22.15 Wiadomości sportowe. 22.30 Muzyka lekka. 23.00 Wiadomości dla komunikacji lotniczej. 23.05 Muzyka taneczna.

Co grają w teatrach?

TEATR NARODOWY gra dziś po raz 43 z wielkim powodzeniem komedję Bałuckiego „Klub kawalerów”.

TEATR LETNI. Dziś wesola komedja wiedeńska „Niepoprawny Bobus” z Łapińskim.

TEATR POLSKI. Dziś i codziennie świetna komedja muzyczna R. Benatzkyego p. t. „Rozkoszna dziewczyna” w przeobrażeniu J. Tuwima, w reżyserji J. Warnieckiego.

TEATR KAMERALNY. Dziś i codziennie „Kochankowie” Grubińskiego z Grywińskiego, Brydzińskiego i Łuszczewskiego.

TEATR WIELKA REWJA. Dziś pre-

miera wielkiej rewji w 20 obrazach „Wesoła Parada” z Łodą Halamą, Walterem, Lawińskim i chórem Juranda.

STARA BANDA W „HOLLYWOOD”. Teatr nieczynny z powodu feryj letnich.

TEATR DRAMATYCZNY (Hipoteckna 8). Dziś „Małżeństwo z konwenansu”. TEATR MIGNON. Dziś rewja „To wszystko dla was”.

TEATR REDUTA (ul. Kopernika 36-40) Dziś „Sprawa Moniki” Marji Morozowicz-Szczepkowskiej.

TEATR W OGRODZIE „100 POCIECH”. Dziś komedja p. t. „Gwiazdy ekranu”.

Pobyt w uzdrowisku i na lotnisku — uprzyjemniają ciekawe dzienniki i czasopisma

WARUNKI PRENUMERATY: w Warszawie z odnoszeniem miesięcznie zł. 5.40, bez odnoszenia zł. 4.70, na prowincji miesięcznie zł. 5.40, zagranicą zł. 8.—. Za zmianę adresu 50 gr. CENY OGŁOSZEŃ: Za wiersz wysokości 1 milimetra w tekście gr. 50, zwyczajne gr. 20, nekrologi do 60 mm, gr. 20, powyżej 60 mm, gr. 30, drobne za wyraz 20 gr. Poszukiwanie i zaofiarowanie pracy bezpłatnie. Ogłoszenia tabelaryczne o 50 proc. drożej. Ogłoszenia zagraniczne o 50 proc. drożej. Układ ogłoszeń w tekście 5-cio szpaltowy, układ zwyczajnych 10-cio szpaltowy. Za treść ogłoszeń Redakcja nie odpowiada.

Redaktor odpowiedzialny: STANISŁAW NIEMYSKI

Wydawca: RADA NACZELNA P. P. S.

Obdito w Drukarni Spółki Nakładowo-Wydawniczej „Robotnik”, Warena 7.

Walka o pszenicę

W Londynie odbywa się obecnie międzynarodowa konferencja zbożowa. Jak wynika ze sprawozdania w ub. roku zbożowym Argentyna eksportowała 144 milionów buszli, Kanada 191 milj., Australia 90 milj., Stany Zjedn. 27 milj., Bułgaria 5 milj., Węgry 30 milj., Afryka Północna 16 milj., Niemcy 6 milj., Jugosławia 0,9 milj., Rumunja 0,3 milj.

Składy pszenicy na całym świecie wynosiły dn. 1 sierpnia b. r. 1,140 milj. buszli, podczas gdy przed rokiem 1,120 milj. buszli, czyli w bieżącym roku o 20 milj. buszli więcej. Przeciętne zapasy pszenicy w świecie na dzień 1. sierpnia wynosiły w okresie od 1922 r. do 1928 r. zaledwie 625 milj. buszli.

W roku zbożowym 1934 zasiewami pszenicy była objęta przestrzeń o 13 milj. akrów mniejsza, niż w roku zbożowym 1933.

Raport biura Komitetu Doradczego proponuje następujący plan usystematyzowania eksportu pszenicy Argentyny, Australii, Kanady, Stanów Zjedn., ZSRR., Bułgarii, Węgier, Rumunii i Jugosławii na rok zbożowy od 1. sierpnia 1934 r. do 31 lipca 1935 r.: Kontyngenty eksportowe miałyby być podzielone na okresy kwartalne, a mianowicie: I kwartał obejmowałby miesiące sierpień, wrzesień i październik i t. d. aż do 31 lipca 1935 r. Na każdy kwartał byłoby ustalone kontyngenty. Dla Argentyny plan ten przewiduje na cały rok eksport pszenicy w wysokości 140 milj. buszli, a mianowicie: 35 milj. w I kwartale, 28

milj. w drugim, 49 milj. w trzecim i 28 milj. w czwartym kwartale, dla Australii plan wyznacza 120 milj. buszli, dla Kanady 250 milj., dla Stanów Zjedn. 15 milj., dla ZSRR. 20 milj., dla Węgier 12 milj., dla Bułgarii i Jugosławii po 4 milj.; dla Rumunii eksport pszenicy na rok następny wogóle nie jest przewidziany.

Uderzającą jest stosunkowo niska cyfra kontyngentu amerykańskiego. Przeciętny wywóz pszenicy z Stanów Zjedn. w ciągu ubiegłych 10 lat wynosił 1441 milj. buszli rocznie. Bardzo niski 15-milionowy kontyngent, jaki jest obecnie przewidywany, należy przypisać przedewszystkiem skutkom suszy, panującej w stanach Zjedn.

Wątpliwym jest, aby Sowiety zgodziły się na ograniczenie swego wywozu pszenicy do proponowanych 20 milj. buszli, zwłaszcza wobec precedensu przekroczenia kontyngentu w ubiegłym roku przez Argentynę. Sowiety zażądają co najmniej 40 do 45 milj. buszli, to jest ilości co najmniej podwójnej. Argentyna również nie będzie zadowolona z proponowanych dla niej kontyngentem. Naogół należy przewidywać poważne trudności w toku obecnych obrad.

Plan przewiduje również zgodne współdziałanie wszystkich eksporterów, celem zabezpieczenia ceny 63 centów amer. w złocie (z okresu przed dewaluacją dolara) za buszel pszenicy na rynku brytyjskim, jako standardowym, podczas gdy ostatnie ceny w czasie od 1 do 10 b. m. wynosiły tylko 55,6 cent. amer. w złocie za buszel.

Zamek średniowieczny odkryty we śnie

Pisma amerykańskie donoszą, że w małej wiosce Calsonio Valsenio w prowincji włoskiej Romagna, wiejski parobek miał sen, który doprowadził do odkrycia zapomnianego średniowiecznego zamku.

Pewnego dnia 15-letni Aloncio Malavolti zasnął po dniu ciężkiej pracy w stodole. I oto — jak opowiadał później chłopiec — we śnie ukazał mu się jakieś stare babsko ze spiczastym nosem, nędznie odziana, jak z bajki. Chłopak przestraszył się sennego widziadła i już miał się obudzić, ale stara kazała mu spać dalej, oświadczając, że ma mu coś ważnego do powiedzenia. Mimo to chłopak zbudził się, otworzył oczy, odwrócił się na drugą stronę i zasnął dalej. Wówczas znowu ujrzał czarownicę, która go wzięła za rękę i zaprowadziła na pobliską górę Monte della Vecchia. Z góry tej rozlega się widok na obszernej dolinie, która była ongiś polem żartów walk między gwałtownymi a gibelnymi. W pewnym miejscu stara zatrzymała się, wskazała na mały kopiec porośnięty trawą i rzekła:

— Kop tutaj, znajdziesz mury i skle-

pienie. Jeżeli będziesz dalej kopać to natrafisz na ukryty skarb.

Powiedziawszy te słowa, starucha zniknęła.

Cała rodzina bardzo się przejęła tą historią. Urządono wtajemniczyć kilku najbliższych sąsiadów. Cała paczka długo obradowała w kuchni, aż wreszcie postanowiono pójść za radą wiedźmy i wziąć się do kopania.

O północy siedmiu mężczyzn zaopatrzonych w łopaty w towarzystwie chłopca, ruszyło na górę della Vecchia. Poczęli kopać. Natrafiono istotnie na mur. Raz po raz odrzucały się wielkie kamienie, staczając się z hukiem po stoku górskim w dolinę, raz po raz odsłaniały się części starego muru.

Wskutek staczania się kamieni począł szczeleć psy. Wkrótce stanął

przed poszukiwaczami skarbów, właściciel gruntu. Żywa rozmowa, która się między nimi zawiązała, skończyła się tem, że wieśniacy musieli pracy zaniechać, a następnego dnia przy świetle dziennym właściciel obejrzał, co odkryto: mur gruby na półtora metra, potężne sklepienie, oraz studnię. Obecnie prace wykopaliskowe trwają dalej, ale w towarzystwie karabinierów, którzy czuwają, żeby nikt nie przywłaszczył sobie ewentualnie wykopanych skarbów. Czy znajdują się jakie skarby, jeszcze nie wiadomo, ale już samo odkrycie tego zamczyska w tak szczególny sposób należy uważać za wypadek bardzo ciekawy. O istnieniu zamku na tej górze nikt nie wiedział. Naturalnie nie słyszał o nim i młody Malavolti, którego rodzina dopiero od roku mieszka w tej okolicy.

Międzynarodowy Kongres Geografów

Do Polski przybyło już 110 wybitnych geografów z zagranicy, którzy obecnie odbywają wycieczki po kraju. Międzynarodowy kongres geografów rozpoczyna się dnia 23 b. m.

Najliczniejszy zjazd jest oczekiwany dopiero 22 b. m. Ogółem zgłosiło swój udział w kongresie 720 geografów, w tem 480 geografów z zagranicy. Najliczniejszą będzie delegacja francuska (60 osób), na czele której stoją prof. Marton i prof. Sorbomny de Mangeon. Z Niemiec przybywa 50 uczonych z prof. Meringiem na czele, z Anglii 50 osób, z Włoch 41 osób, z Japonii 7 osób, z Persji 3, z Holandji 14, z Rosji sowieckiej 6 osób z prof. Smidtem, bohaterem „Czeluski” na czele, z Czechosłow-

cji 20 osób, z Turcji 3, ze Szwajcarii 16 i z Rumunii 16 osób.

Pozostałe kraje europejskie i zamorskie są reprezentowane przez delegatów w liczbie od 3 do 10 osób.

EKSPONATY SOWIECKIE NA WYSTAWIE GEOGRAFÓW.

Jak się dowiaduje agencja PID w b. tygodniu nadejdzie do Warszawy, transport eksponatów sowieckich na wystawę organizowaną z okazji Zjazdu Geografów. Z. S. R. R. nadsyła na pokaz geografów wykresy z ostatnich badań naukowych, oraz liczne mapy.

Otwarcie Wystawy Geografów w Siołicy nastąpi w przyszłym tygodniu. (PID).

Nowa pożoga wojenna zagraża ludzkości

